

श्रीगणेशायनमः श्रीमत्याकल्पवल्ग्वैवदेभवत्यानिरत्ययः जयंत्यालिंगितः कल्पयुगः सत्यलदः शिव १
 प्रवर्तयंतिसालोक्यं यज्ञादिकर्मसु यन्मुहूर्तकरास्तचवंदेर्ककालमीश्वरं २ श्रीविष्णेशंगणेशंगुरुच
 रणमयोपद्रुमर्तिसुकीर्तिं नत्वापिन्नोः पदान्बन्धित्विलमुनिवरात्सहितासंप्रणोत्तुन गगन्निश्रीवशिष्टां
 शरद्विरचिताः सहितामूलभूता ज्ञात्वा ज्योतिर्निर्वन्धानतिलनितददारलमालाविचिंत्यः ३ वसंकेताः
 संविगाद्यव्यवहतिमुखदाबालबोधापशीघ्रं ज्योतिर्ग्योदितार्थैः सुगमलघुपदैः सिद्धिकार्यैर्मुहूर्तैः
 ज्योतिराद्वातवेत्सुः अतिविविधकलाशास्त्रपारीणबुद्धेः गोर्तवीशेनमानदितियतितिलकेनार्चमान
 सभयः ४ श्रीरामदासजनुषोहरिशंकरस्वामीरामबलस्यनयोबिनयोपयन्नः ग्रंथमुहूर्तगणपत्य
 मिधंविधत्तेविद्यानिधिर्गणपतिर्गणतागमज्ञ ५ अथसंवत्सरानयनं शकः कालः प्रथमं स्योद्धाविंश
 त्पारुतस्त्वधः भूतंदाज्यविधिसुक्नक्तोवाणशौनगजैदुभिः ६ लब्धं पुण्डितः यस्याशेषेत्यर्गतवत्स
 राः वार्हस्पत्येनैमानेन प्रमवाद्याः क्रमादमी ७ अथषष्टिसंवत्सरनामाविति प्रभवविनवोशुक्लः प्रमोष

२: १८ इडावत्सखसंज्ञश्चतुर्लोकमदेवतः अनुवत्सखसुख्यः प्रजापत्यः समोरितः १९ तथेवेदुत्सा।
 रोगोरीदेवतः सद्युपंचनः सुमेसेः पंचभिर्वर्षेषु दशनिर्गुतै २० तदीशावद्दिग्जीवेन्द्रयावकत्वव
 संज्ञाकाः अहिर्बुध्न्यश्चयितरोविष्णवेदेवातिशायकरः २१ पुस्तुतानलोदस्रोभगज्जेते-क्रमात्स्मृताः अ
 थायनसंज्ञा मकरादाशिषट्केर्केसंप्रोक्तं चोत्तरायनम् तदेवदिवसस्तत्रशुभकार्येष्वप्राप्यते २२
 षट्सुवर्कादितोत्तरेयोदक्षिणह्ययनं रवेः देवरात्रिसदैवात्रप्रोक्तं कार्येष्वसिद्धति २३ अथर्तुसंज्ञाः व
 संतो ग्रीष्मसंज्ञश्चततः वर्षास्मृतः शत्रु हिमंतः शिशिरश्चैव षडेते-अतवः स्मृता २४ मीनमेव गते सूर्ये
 वसंतः परिकीर्तितः अथनेमिपुने ग्रीष्मो वर्षासिंहे च कर्कटे २५ कंन्याया तु नाया च शरदृतुदाहृतः हि
 मंतो वृश्चिकदंष्ट्रे शिशिरा नृगकुंभयोः २६ अथ माससंज्ञाः मासश्चैत्रो च वैशाखो ज्येष्ठश्चाषाढसंज्ञकः
 आवणः प्रौढपक्षे वतथे वज्रिनसंज्ञकः २७ कार्तिके मासार्गशीर्षे प्रयोषो मासो यफालुणः तथेतराणि।
 नामानि चैत्रादीनां मथोच्यते २८ मधुश्च माघवश्चैव शुक्लः शुक्लित्योनमाः नमस्यश्चैव ऊर्जश्च स

प्रजायतिः अंगिराः श्रीमुखो भवो युवा ध्याता तथेष्टरः ८ बहू धान्यः प्रमाथि च विक्रमो बयनत्सरः सि
 न्नानुः सुभानुश्चतारणः पार्थिवो व्यय ९ सर्वज्ञि त्सर्वधारि च विरोधि विकृतः खरः नंदनी विजयश्चैव
 जयो मन्मथ दुर्मुखो १० हेमन्तं वपुन् बौच विकारी सर्वशेषुवः शुभकश्चोभनः क्रौञ्ची विज्या वसुयशमेवो
 ११ सुवंगः कीलकः सौम्यः साधारण विरोधकृत् पारिधावी प्रमाथी स्यादानंदो राक्षसो नलः १२ विज
 लः कालपुक्ता सिद्धार्थो रोदुर्मुति दुंदभीरु धिरोद्गारी वक्तृः क्रौञ्चनक्षयः १३ षष्ठी संवत्सरा ह्ये
 ते क्रमेण परिकीर्तिताः स्वामिधानसमं ज्ञेयं कलमेषामनीषिभिः १४ अचरे वा दक्षिणभागे संवत्सरान
 यनं श्रावो द्वादशभिर्मुक्तैष्ये हृदं सरो भवेत् रेखाया दक्षिणे भागे मानवाख्यः स्मृतो बुधैः १५ स
 एव नवाभिर्मुक्तैर्नर्मदाया तपोतरे जैवो नाचस्य पतेर्मध्यशशिभागे न कथ्यते १६ अथ प्रभव संवत्स
 रारं भाद्रपदं माघे मासि धनिष्ठायाः प्रथमरणे गुरो यदौ देति तदा ज्येष्ठः पुनर्बो वत्सराग्रणीः १७ अ
 थ संवत्सरां पुगादिसंज्ञा आदौ संवत्सरो ज्ञेयो पुगस्यानलदेवतः नानुमदेवतः प्रोक्तो द्वितीयादिवत्स

ता ४ नंदाभद्राजयारिक्तापूर्णश्चप्रतिपन्मुरवा असन्मध्यंशुभंशुक्लेतिथीनांपंचमीक्रमात् ५ कृ
स्मपक्षेसुभंमध्येनेष्टंसेपंशुभेसदा अथनंदादितिथिकृत्यं ६ जीतंनृत्यंतथाक्षेत्रंचित्रोत्सवगृहा
दिकं वस्त्रालंकारशिल्पादिनंदास्वेतकुभंस्मृतं ७ विवाहोपनयौपात्राभूषाशिल्पकलादिकं ग
जाश्वरथकृत्यंचमद्रातिथिषुसिद्धं ८ सैन्यसंग्रामशस्त्रादिपात्रोत्सवगृहादिकं भैषज्यंचैववा
णिज्यंसिद्धौत्सर्वजयासुच ९ शत्रूणांबधबंधादिविषशस्त्राग्नेयोजनं कर्तव्यंचैवरिक्तायानैवसं
मंगलंकाचित् १० व्रतबंधविवाहादिपात्रा राजाभिषेचनं शांतिकंपौष्टिकंकर्मपूर्णसुखलुप्ति
द्धति ११ अथसामान्यतःशुभाशुभतिथयः द्वितीयापंचमीचैवतृतीयासप्तमीतथा दशम्यका
दशीकृष्णाप्रतिपच्चतुर्थोदशी १२ पूर्णमासिद्धतिथयः श्रेष्ठः प्रोक्तोशुभावहाः अन्यास्तुतिथयो
नेष्टाः प्रोक्तकृत्येषुभाभ्युत्ता १३ कृष्णाचतुर्दशीशुक्लाप्रतिपदृशीसंज्ञकाः एताः शुभेषुकार्येषु
वर्जनीयाः प्रपन्नतः १४ अथपक्षरंध्रतिथयः चतुर्थीरसवस्वकाद्वादशीशक्रसंमिताः तिथयः

हा प्रथाय सहस्यकः २६ तथास्तथातपस्यश्च मास संज्ञाः क्रमादमी मासो दर्शवधिश्चाद्रः सौरः संक्रण
 द्रवेः त्रिशद्विंशतिः सावनीको नोत्रो विधुमभ्रमात्र प्रोक्तकार्ये त्विमेतासाविज्ञेयाः कोविदैः सदाः ३१
 सौरे कार्ये विवाहादिग्रहवारादिकतथा सावने गर्भवृद्ध्यादिनाक्षत्रे मेघगर्भजम् ३२ व्रतप
 ज्ञादिकं चांदे मासे परिणयः कृत्वित्र चांद्रस्तु द्विविधो मासो दर्शतः पौर्णिमा निनः ३३ देवा
 र्थे पौमास्पतो दर्शतः पितृकर्मणि अथ यज्ञसंज्ञा शुक्लकृष्णामौ पक्षौ देवे पित्रे च कर्मणि ।
 ग्राह्यौ तथा शुभं सर्वं शुक्लपक्षे प्रशस्यते ३४ इति श्रीमद्देवज्ञरावलहरिशंकरसूरिसुनुगणपति
 ते मूर्तगणपतौ संबत्सरादिप्रकरणं प्रथमं १ अथ तिथिप्रकरणं प्रतिपच्चपि द्वितीया तृतीया तदनंतरं ।
 चतुर्थी पंचमी षष्ठी सप्तमी चाष्टमी तथा नवमी दशमी चैव ह्येकादशीति द्वादशीः त्रयोदशी ततो ज्ञे
 यान्ततः प्रोक्ता चतुर्दशी २ पौर्णिमा शुक्लपक्षे त्वमास्मताः तिथीशा वद्विधा अंबो देवं वोरगमसा ।
 मुरवाः ३ रवीशं वायव्यो विष्टे हरिः स्मरः शिवे दवः अमावस्या तिथे रीशाः पितरः संप्रकीर्ति

भा. सं.
४१

सद्यः स्यात्तांतिगृहीतो निराकरणे च गारुडी महाशान्तिः कर्तव्या इति मितेषु प्राहुर्भूतैर्वैभवीणांतिः कर्तव्या ७२ अत्रैतद्विषये न वारयेत् एतन्म
 वतेऽनर्पितमवैस्वव्यानेतच्च भुक्ता वैस्ववपादोदकं प्राप्य शुद्धीति शान्तेवेति हितत्वात् अतो वैस्ववानामेव गृहीता समुद्धाकीर्त्या च दुर्लभादि
 कंचुकाः ७३ मानसं सर्वैस्ववानेतच्च भुक्ता वैस्ववानां पादोदकं नीत्वा विधुहति यद्वा वैस्ववानां तत्पुत्रमेवाज्ञानेन प्रमादोदासकं दुः
 कंचे वैस्ववपादोदकपातं तत्राप्यश्वितमित्युच्यते तदर्थं शान्त्यनुष्ठानं नंतरं वैस्ववपादोदकपातं धीयते इति वामंतव्यः ७३ सर्वेति सर्वेषां
 तकसंप्राप्तौ विशिष्यशान्तिसंप्राप्तौ विशिष्यशान्तिनिदानपातको नंतरं प्राप्ते श्रीयं लक्ष्मीं गोभृती माचार्यं वा विधानेन विधिं समभ्यर्च्य तम
 खेषं प्राश्य भुक्ता शुद्धीति श्रीशान्तिं भूशान्तिं वा अनुकशति के सुनिमित्तेषु कुर्यादित्यर्थः ७४ देवतेति देवतां तं शेषं प्राप्य भुक्ता स्पृष्ट्वा च वै

विप्रानैकांतिनं प्राज्ञान् त्विजः शान्तिकर्मसु गोभृधन्यहिरण्यद्वौ प्रभूतैः परितोषयेत् ७५ अति चैवां
 प्रकुर्वीत सर्वेषां शान्तिकर्मणां नारायणस्य परमां प्रपत्तिं सर्वं पूरिणी ७६ शान्तिं पुरेयसु देशेषु स्वलेत्रे
 स्वगृहेषु वा ध्यायन्नाधारशक्त्यादि पारिषद्यां तदेवताः नामभिर्वरयेदित्यारमायां विपश्चिना ७७

अत्रैकांतिनां पंक्तौ तैः सह वा प्रभुज्य भुक्ता च
 तेना वैस्ववेन कृतं यत्कमलं भुक्ता च वैस्ववपादोदकं प्राप्य शुद्धीति ७६ विप्रानिति शान्तिकर्मसु निपुक्तान् प्राज्ञानेकांतिनः कत्विजः शान्त्यनुष्ठानं
 तं प्रभूतैः सममृद्वैः गोभृधन्यहिरण्यद्वौ परितोषयेत् अत इति एषां सर्वेषां शान्तिकर्मणां मते परमां सर्वं पूरिणी सकलान्मनां परितोषयित्वा नारायणस्य
 प्रपत्तिकुर्वीत नानाधिकप्रत्यवायप्रशमनार्थं प्रपत्तिमनुतिष्ठेत् इत्यर्थः ७७ शान्तिमिति स्वजन्मादिषु स्वजन्मन तत्रेजन्मदिवसादिषु ७८ अथ शान्ति
 तीनां स्वरूपमाह ध्यायन्निति परमायां शान्ता वाधारशक्त्यादि पारिषद्यां तदेवताः ध्यायंस्तन्नाभिर्विपश्चिना विप्रान् वारयेत्
 आधारशक्त्यादि पारिषद्यां तदेवताः अथ भगवद्वाच्यं करोक्तं नित्येऽनुसंधेयाः ८० ॥ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

परिणी ४

राम ०

४९

गजाननेति तदर्धनेवैद्यक्ये श्याशांतौ गजाननाद्यैः सहितंगजाननजयत्सेन हरिवक्रकालप्रकृतिसंज्ञादिचारिसद्यसहितं विद्यक्येनं वरयेत् एतन्मैत्राय
दृष्ट्याः शोदर्शिन्याशांतौ शंखगदाशार्ङ्गखड्गैः सहिसंयुदर्शने वरयेदतन्मैत्राय अनित्ये दृष्ट्याः ८८ ऋष्येति श्रीशांत्यां ऋष्यासम्पन्नाकीर्त्या च सहितांश्चिदं
येत् भवो र्धनेभ्यशांतौ हामां प्रतिष्ठां बहुलं भवंचैवा चयेत् ८९ गुरुनिति गुरुन चीयां सदचीर्णवर्ची विप्रात्रायद्याविधिसमभ्यर्च्य शक्तितो दद्यादिति
संश्रयाद्यस्या सर्वपातकमाशिनीपरांतिः ९० प्राधानमिति प्राधानं स्पष्टिलं महाविद्यां मध्ये प्रत्यङ्मुखः पौर्णिकं ल्ययेत् अन्यत्सर्वमप्रधानं प्राङ्मुखः १
ल्ययेत् ९१ श्लोकव्याख्या तमपेक्षति इत्युक्तप्रकारेण सर्वसंस्कारसंपन्नो गुरुवश्यं संप्राप्य हरिरेवाराधानं भगवदेकाराधनरूपं चोदितं विहितं विहितं
शोदर्शिन्यां गदाशंखशार्ङ्गखड्गैः सह दर्शने ८८ ऋष्यासम्पन्नाकीर्त्या च श्रीशांत्यां वरयेच्चिदं हामां प्रति

त गजाननाद्यैः सहितं विषयकैर्नैर्दत्तं शोदर्शिन्यांगराशौखशाङ्गखङ्गः सदृशान् ८८ जैर्वा समृद्धाकार्या विभ्राशास्त्रिभ्रवाभ्रुवृक्षान्तरा
 छन्दद्वलाभुवाचाद्यभुवोर्चने ८९ गुरुस्तदन्तान्निप्रानाविधिं नाभ्यर्च्य शक्तिः यद्व्यासापराशरौतिसर्वपातकनाशनीत्येव प्रधानं स्थेडि-
 । लेमध्ये महावेद्यां प्रकल्पयेत् प्रत्यङ्मुखः प्राङ्मुखोऽन्यत्सर्वं च परिकल्पयेत् ९० इत्येवंशातर्ज्योक्ताः संस्काराश्चादिजातिनां यथाहं मि-
 तरेषां च योजनीया क्रियाविधिः ९१ इति संस्कारसंयन्त्रः संप्राप्त्युरुवर्ण्यतां आराधनं हरेरेव कुर्वीतः कर्मचोदितं ९३ वदप्रीतिकराभ्यां
 प्रतिष्ठापनवर्जयेत् पश्यन्सदा जमेश्वरफलोपायविरोधिनः ९४ तथा कुहृष्टिदृष्टाणि शास्त्राणि परितर्जयेत् भक्त्या परमयानित्यमर्चयेत्
 स्वोत्तमं ९५ कुहृष्टिकल्पनादेवात्मा मदांश्च विवर्जयेत् धृलोर्ध्वं पुङ्गवः क्राधैरंक्तो हरित्वांछुनैः ९६ मुद्रां पुङ्गव्यादीनि तामसानि विवर्जये-
 त् ९७ इति संस्कारसंयन्त्रः संप्राप्त्युरुवर्ण्यतां आराधनं हरेरेव कुर्वीतः कर्मचोदितं ९३ वदप्रीतिकराभ्यां प्रतिष्ठापनवर्जयेत् पश्यन्सदा जमेश्वरफलोपायविरोधिनः ९४ तथा कुहृष्टिदृष्टाणि शास्त्राणि परितर्जयेत् भक्त्या परमयानित्यमर्चयेत् स्वोत्तमं ९५ कुहृष्टिकल्पनादेवात्मा मदांश्च विवर्जयेत् धृलोर्ध्वं पुङ्गवः क्राधैरंक्तो हरित्वांछुनैः ९६ मुद्रां पुङ्गव्यादीनि तामसानि विवर्जये-

[illegible][illegible][illegible]

नृयते१

भा. से.
४२

गजाननेति तदर्धनैवेष्ट्येत्यांशो गजाननाद्यैः सहितंगजाननजयत्सेन हरिवक्रवालप्रकृतिसंज्ञादिपरिसद्यसहितं विवक्ष्येनेवरयेत् एतन्मञ्जुनिर्णय
दृष्ट्याः शोदर्शिन्यांशो गजाननाद्यैः सहितंगजाननजयत्सेन हरिवक्रवालप्रकृतिसंज्ञादिपरिसद्यसहितं विवक्ष्येनेवरयेत् एतन्मञ्जुनिर्णय
येत् भवोर्धनेभ्यांशो तौ समप्रतिष्ठां बहुलां भवेच्चैवाच्येत् ८७ गुरुनिति गुरुन चीयांस्तदर्धोर्ध्वार्धो विप्रान्वायथाविधिसमभ्यर्च्य शक्तिनोदद्यादितियत्
संशोदद्यात्सा सर्वपातकनाशनीयारंभतिः ८८ प्राधानमिति प्राधानं स्थितिलं महाविद्यां मध्ये प्रत्यङ्मुखः परिकल्पयेत् अन्यत्सर्वमप्रधानं प्राङ्मुखः परिक
ल्पयेत् ८९ स्नाकवाख्यातमयेत्येति इत्युक्तप्रकारेण सर्वसंस्कारसंपन्नो गुरुवश्यतां संप्राप्य हरेरेवाराधानं भगवदेकारधनरूपं चोदितं विहितं विहितं क
त गजाननाद्यैः सहितं विवक्ष्येनेदर्वने शोदर्शिन्यां गजाननाद्यैः सहितं विवक्ष्येनेदर्वने ८८ गजाननाद्यैः सहितं विवक्ष्येनेदर्वने ८८ गजाननाद्यैः सहितं विवक्ष्येनेदर्वने
छांददुलां भुवाचाय भुवोर्धने ८९ गुरुंस्तदर्धोर्ध्वार्धो विप्रान्वायथाविधि नाभ्यर्च्य शक्तिः यदद्यात्सा परंप्रति सर्वपातकनाशनी ८९ प्रधानं स्थित
लं मध्ये महाविद्यां प्रकल्पयेत् प्रत्यङ्मुखः प्राङ्मुखोऽन्यत्सर्वं च परिकल्पयेत् ९० इत्येवंशांतथं प्रोक्ताः संस्काराश्च विजातिनां यथाहं मि
तरेवाच्यो जनीया क्रियाविधिः ९१ इति संस्कारसंपन्नः संप्राप्य गुरुवश्यतां आराधनं हरेरेव कुर्वीत कर्मचोदितं ९३ तदप्रीतिकराभ्यां
प्रतिष्ठां निवर्जयेत् पश्यन्सदागमैश्च फलोपायविरोधिनः ९४ तथा कुदृष्टिदृष्ट्याणि शास्त्राणि परित्यजेत् भक्त्या परमया नित्यमर्चयेत्
रुषोत्तमं ९५ कुदृष्टिकल्पितानि वाक्तामसां विवर्जयेत् धृतीर्धर्मं पुंश्च अकार्यैरेकितोरुहिलां च नैः ९६ मुद्रां पुंश्च द्रव्यादीनि तामसानि विवर्जये
३२ त्वाचायप्रसन्नानि संविशेण प्रसादयेत् ९७ प्रच्युतायां कृत्यां सर्वपरित्यजेत् आतिष्ठेत्पारमेकां तमपायानपमार्जयेत् ९८ अपराधोदेकां तमपुष्कराणां नयात् निम्नये भवने
शायंतद्विषोः परमं वदं ९९ इति श्रीभारवाजसंहितायां परित्यज्योतद्विषोः ॥ मर्कटोऽनेन विहितं चारुतः हरेरेवाराधनमित्यनेन नित्ये कल्प्यं मृदाद्यंतर्कमिणरुचाराध्यात्मानं
५१ देवतांतरसंस्पर्शं कार्यं तिद्योतते ९२ ९३ तदप्रीतिकराणि भगवद्भक्तकालुष्यकाराणि प्रतीषिद्वानि रजवेदनेन विहिताचारविरुद्धवर्जनमुक्तं पश्यन्निति सदागमैः सखात्मैः स्वस्वफलोपायविरोधिनैः सत्तप
परस्वरूपकलस्वरूपोपायस्वरूपविरोधि स्वस्वकारिणः पश्यन् ९४ तथा कुदृष्टिदृष्ट्याणि शास्त्राणि परित्यजेत् भक्त्या परमया नित्यमर्चयेत्
न२ भक्तिनिष्ठरुद्धवर्जने उक्ते कामरातेति परिमितं प्रदत्तं वाच्यमर्थः ९५ धृतेति तामसानि मुद्रां पुंश्च द्रव्यादीनि तामसानि विवर्जयेत् ९६ मुद्रां पुंश्च द्रव्यादीनि तामसानि विवर्जयेत्
प्रसन्नान् कुर्वाणं च्युतां विवर्जयेत् ९७ प्रच्युतायां कृत्यां सर्वपरित्यजेत् आतिष्ठेत्पारमेकां तमपायानपमार्जयेत् ९८ अपराधोदेकां तमपुष्कराणां नयात् निम्नये भवने

नृपते

श्री
श्री

नृ

श्री. सं
४३

वदंतीतीत्कंधमयावेदाः अनुवाकोपनिषदात्मिकाः व्यामिश्रान्वेदतांतर्पणीर्धनात्मकान्काम्याश्चधर्मान्वेदतिप्रोक्षमयीमोक्षप्रयोज
 नतपामोक्षप्रचुराश्रुतिः वाकनियदात्मिका मोक्षेकप्रयोजनकं शुद्धधर्ममाह ५ प्रायेणेतिव्यामिश्रा धर्मान् मन्वत्रिह
 तय३ वेकाज्जुः त्कंधमपवेदेषहारांमन्वेदिभिः कृतमिथः ६ व्यामिश्र इति पंचरात्रेपिव्यामिश्राधर्मेकापितुचित्त्यलेतुहृष्यतेनजपंच
 रात्रेप्येवमसिद्धाते एवोपदिश्यते ७ व्यामिश्र इति पंचरात्रेपिव्यामिश्राधर्मेकापितुचित्त्यलेतुहृष्यतेनजपंच
 रात्रेप्येवमसिद्धाते एवोपदिश्यते ७ व्यामिश्र इति पंचरात्रेपिव्यामिश्राधर्मेकापितुचित्त्यलेतुहृष्यतेनजपंच
 रात्रेप्येवमसिद्धाते एवोपदिश्यते ७ व्यामिश्र इति पंचरात्रेपिव्यामिश्राधर्मेकापितुचित्त्यलेतुहृष्यतेनजपंच

मोक्षप्रतिष्ठा इति वचनम्
 त्रप्रतिष्ठाते २
 (संज्ञा)

वदंति धर्मान्यामिश्रान्वेदास्कंदयथाः के ल श्रुतिर्हृतमयी प्राशुद्धं मोक्षेकलक्षणं ५
 प्रायेण धर्मान्यामिश्रान्वेदमन्वत्रिहिका शुद्धास्तुवयमन्वेचपंचरात्रेपिव्यामिश्राधर्माः ६
 व्यामिश्राः पंचरात्रेपिव्यामिश्राधर्माः काप्यनुहृष्यते नजचागमसिद्धाते शुद्ध एवोपदिश्यते ७
 हृतं शुद्धतमोः शुद्धव्यामिश्रकलितात्मनः अशुद्धकलितानां तु केवलं यजनादिकं ८ तेह्य
 शुद्धतमाः सर्वतमोतिष्ठतपास्मताः श्रीकंठप्रमुखैरुक्तापि धर्माकामकामिनां ९

मोक्षप्रतिष्ठा
 इति वचनम्

तांतर्पणीभिर्भावमंतरा केवलं भगवदारा
 धनात्मकं कर्मशुद्धमित्यर्थः नित्यमुक्तादिशरीरस्य यजनमपिशुद्धमेवेतितेषां रजस्तमः अन्यत्वेन शुद्धतनुत्वा कलितो रजस्तमः कलि
 तातामात्मनो तर्पणीमिणो रजस्तमः कलितो मीमादिदेवतांतर्पणीभिर्भावनभगवदाराधनं व्यामिश्रमित्यर्थः कलितानां केवलं यजनादिकं
 कर्मशुद्धमंतर्पणीमप्येतमगत्वा केवलं देवतांतराधनमशुद्धमित्यर्थः ८ तेहीतिपे श्रीकंठप्रमुखैः कामकामिनी धर्मा उक्तास्त सर्वतमो
 तिष्ठतयाः शुद्धतयाः शुद्धतमाः स्मताः ते सखतुत्रैरु वप्रतिष्ठा अतेशुद्धतमा इत्यर्थः तमोनिष्ठतयेत्यनेन यवेदवाद्याः स्मृत्यायाश्च कुदृष्टयः स

तमः २

भा. स.
४४

ॐ श्रीगणेशाय नमः

क्रानि५

चेत्येत २

Digitized by Sarva
मनुस्मृतिकर

ॐ ॥

पि४

राम.
४४

नियतमित्येषा विवर्णितयै नमिन्ति कृतये तेषु मिसेव विवर्ण

રામ
૪૪

त्रैविद्यानामिति त्रैविद्यानां स्कधमय वेदनिष्ठानां परमैकांतिनां प्रायेण प्राचुर्येण मिश्राः क्रियाविरिताः त्रैविद्यानामपि ज्ञानभक्तिवैराग्यं च शुद्धमेवोदाहृतं आत्माके कयेष्विव देवतां तथा आराधने सर्वत्रेत्यर्थः १. न्यासनिर्दिष्टपाप्मानः प्रयतिवलयपरिजस्तकलपापास्तत्रैविद्याक्रमेण प्रियेः प्रियतमैरपि मिश्रैः शुद्धैश्च नियमैर्विष्णुमाराधयंतिति मिश्राः शुद्धाः प्रियाप्रियतमा इत्यर्थः ११ निदिश्रुतिविरितानां हानात्पागान्निहितक्रियया च माधवः कुप्यति विहिताकरुणानिविद्धकरणा च भगवन्निग्रहजनकमित्यर्थः आत्मारूपलानुष्ठानवदनुष्ठारूपधर्मानुष्ठानमपि भगवदनुग्रहजनकमित्याह ऐक्येति ऐक्येति तायां सत्यामेव कर्तव्येन पुनर्नित्येनेमितीकादि वदकरणाप्रत्यवायवदेः शुद्धिर्देवतां तर्कमिविधयत्वं अन्यैः दीपारोपयामास्ता करणादिमिमांथनः श्रियः पतिरेनेन के कर्तव्यप्रतिसंबंधि

त्रैविद्यानां सदा मिश्राः प्रायेण विहिताः क्रियाः ज्ञानभक्तिवैराग्यं सर्वं शुद्धमुदाहृतं १. न्यासनिर्दिष्टपाप्मानः प्रिये प्रियतमैरपि मिश्रैः शुद्धैश्च नियमैर्विष्णुमाराधयंतिति ११ निदिश्रुतिविरितानां च कुप्यति ऐक्येति पुनः शुद्धे परंतु क्यति माधवः १२ विष्णुपरिवारस्य नित्यं शुद्धाहरेः क्रिया तेष्वेव शुद्धकर्मिति त्रैविद्याविनिगद्यते १२ शुद्धैर्मिश्रैस्तथा न्यासासमर्पितभरोदियः सद्यः सदा शुद्धैर्देवस्य के कर्णानंदमश्नुते १४

विहिताहानजनितो भगवन्निग्रहः शुद्धधर्मरूपां परमां दशामनुष्ठानेनापि नातिक्रम्य तीत्यवस्थां निप्रायः १२ विष्णुपरिवारस्य रजस्तमस्पर्शशैकैर्विरुद्धनित्यादिपरिवारयुक्तस्य नित्यमहर्हः कर्तव्यताहरेः त्रिपाश्वाराधनात्मिका शुद्धतयेव नित्यार्चनात्मकक्रिययेव त्रैविद्यापिदिश्रुतिमिश्रधर्मानुष्ठानापि शुद्धकर्मिति निगद्यते व्योमधर्मानुष्ठाना वि देवतांतरस्पर्शरहितभगवन्निग्रहनां सात्त्वाच्छुद्धकर्मिति नित्यत इत्यर्थः ११ शुद्धानुष्ठानतुरिवर्गमिष्टानुष्ठानतुरपिमौलौ नित्यत इत्याह शुद्धइति शुद्धव्यामिषाजिनोपि अन्यदतिव्यामिश्रया अशुद्धया युक्तस्य विशेषतः शुद्धावातयायः शुद्धाहर्न्यायामिष्टावासमर्पितभरः भगवन्पुस्त्यात्मीयभरोयः सप्तोवा सुदेवस्य के कर्णानंदमश्नुते सद्य इति पदं तत्कालविषये तत्कालपरमेव सस्य विषये विलोवाभिप्रायकं मतं व्युद्दिमिश्रदूषादेरेव वा कर्ता शुद्धाव्यामिश्रवातया न्यो शुद्धावात्पुस्तभरः के कर्णानंदमप्यमश्नुत इति शुद्धत्वं भस्यासां नुष्ठानानंतरभावि तदुतर शुद्धधर्मानुष्ठानायोग्यत्वं अथवा न्यो विस्मृतादश्रुद्धपाज्यपि न्यस्तमो लुक्ता भवति किं पुनर्व्यामिश्रपानी

नृसिंहभरतस्य सख्यैक्यं नंदराजोतिवत् प्रायः ११५॥

नृसिंहभरतस्य सख्यैक्यं नंदराजोतिवत् प्रायः ११५॥

भा. सं.
४५

भगवत्कृपावि धुराणां पुंसो प्रयोजनं तोषायां तार व्याकुलितचित्तत्वात्तैः स्वयंपुरुषार्थरूपं भगवद्दृष्ट्यं तुं प्रा पुंचाशचयमित्याह नानेति नाना फलैर्वहुः विधेः प्रयोजनोत्त
रे नीना प्रयोगैः क्रियात्मनाना मोपायां तैरे नाना विधेर्देवैरेनेकदेवता तैरे श्रव्या कुलात्मनि व्याकुलचित्ते श्रवणं परंपरं मोक्षरूपं स्वयंपुरुषार्थ
मित्यर्थः विलोदीस्यं दुर्ज्ञानं दुरवायं च ज्ञातुं प्रा मुचाशक्यमित्यर्थः २७ भगवत्प्रसादोत्तं चित्तं ज्ञानादिकं सिद्धतीत्याह पत्विति विश्वपतेः सर्वलोकानां नापकस्य विलोः प्रतिसंवे
धिनः अल्लनो धिकरणस्य स्वयं पत्नित्यं सत्यं तद्ज्ञानं तस्य प्राप्त्यं स्वयं ज्ञानं तज्जिपातदनुगुणा के कर्पवापिततत्प्रसादादिलोः प्रसादेव सिद्धति विश्वपते रित्यनेन पीतं विश्वस्या
तेश्वरं सतत्प्रमाणं लभ्यते आत्मनो दासत्वमित्यनेनात्मेश्वरमित्यपमं शस्मरितः २८ ननु तत्प्रसादादेत्युक्तं प्रसाद बोधा पञ्च कइत्याह प्रसादनानामिति ईशस्य प्रसादनानां प्रसादोपा
यानां मध्ये शरणागतिः श्रेयसी परमप्रसादोपाय इत्यर्थः तदस्यात्सकलाः क्रियास्तत्प्रधाना हि सिद्धां तुपायां तरारापयिह श्रंगं भविन प्रत्यनुष्ठानादेव सिद्धं तीत्यतः श्रेयसी शरणागति ६५

वे ५
६६

६५
५९

८

नानाफलक्रियायोगे देवता व्याकुलात्मनि दुर्ज्ञानं दुरवायं च प्राप्त्यं विलोः परंपरं २७ पनु विश्वपते विलोर्नित्यं दासत्वमात्मनः तज्ज्ञानं तद्विः यावात्तत्प्रसादेव सिद्धति २८ प्रसा
दनानामीशस्य श्रेयसी शरणागतिः तत्प्रधाना हि सिद्धति तद्व्याप्ता सकला क्रिया श्रेयसापमात्मनि तेनैव हि भगवत्प्रसादात् फलसम्पत्तिं ३० यः शरण्यमंशेषाणां
प्राप्नोति शरणं हरिं समुक्तः सर्वपापेभ्यः स्वकुलं च समुद्धरेत् ३१ नत याविविधेर्देवैर्न तयोभिर्न चाधुरैः पद्माचगुरुतां यांति नरानारापराणां ३२ यथैव भगवान्विष्णुर्देवानां परमेश्वरः
तथैव हि मनुष्याणां वैष्णवपरमेश्वरः ३३

ग ४
रि ३

गुरुत्वविशेष

रिति भावः २९ आत्मनि देया परपरीया शरणागतिः भगवत्प्रसादेनैव विना भूतेत्याह पेन मंत्रेण परमात्मनि निक्षेपः क्रियते तेन मंत्रेणैव भगवत्प्रसादः का
पैः तदा फलसम्पत्तिं कर्तव्यमिति शेषः ३० भू वन्यस्त भगवत्कुलमपिरुतार्थमिसाहय इति श्रेयसाणां शरण्यमित्यनेन प्रपतेः सर्वार्थतोत्पत्त्यामुक्तः सर्वपापेभ्य इत्यनेन सर्वपापेभ्यो मोक्षायि
व्या मोति भगवद्दत्तं स्तोत्रं ३१ तत्कर्मिणो तां पुत्रासां स्वयं योगव्यवस्थिताः न हि कोटिर्वमीमपी त्वमि प्रापेता हतयेति यज्ञाः पंचमहायज्ञाः प्रधुराज्योतिषो मापयः गुरुतामुक्तव्यर्थे वेति
परमेश्वरः स्यादिति परमेश्वरस्य परमैकांतिसामान्यपरत्वे पितृव्यं विषये तु गुरुत्वं किं पुनर्यापतिरिति भावः ३२ नेति वयः परीक्ष्य वंघानस्युर्न वयसानापिज
ननापितु वंघास्येत्यर्थः हीनजन्मानेपि पुरप्रकृष्टजातिना तापि भवन्तु निम्नं प्रपते न चेत सामान्या उत्कृष्टजन्म प्रपुक्तमहंकारं विहाय प्र
तिपत्तिं कुप्यदित्यर्थः ३३ राम श्रीराम

क २
ता ३२
राम
४५

न केवलं देवतांतरविषये तेन कर्मणा मशुद्धत्वं अतद्विषयाणां अपि फलकामव पातुष्टाने त्वशुद्धमेवेत्याह स्वतः इति त्वतः स्वरूपेण संकल्पतः स्व
 रूपमेवाभावेऽपि संकल्पेन च कर्मणा गतिर्भिद्यते इह कर्मणि सर्वेषां फलानां प्रदाता अच्युतो नारायण एव देवतांतराधनरूपतया कृतानां अपि कर्मणां
 फलप्रदाता भगवानेवेत्यर्थः २१ संकल्पमेवमात्रेण कर्मगतिर्भेददर्शयति यथेति भगवता कर्मफलः काम्यतश्चैतिकाभाः स्वर्गादयः तत्कलापज्ञाः भगवता प
 षास्त्रज्ञाः पादक प्रकारास्तथा अतएव तादृक्प्रकारास्तएव यज्ञानिराशिषां विदुषां निर्वाणतया भवन्ति अतः काम्यनया यज्ञाद्यनुष्ठानस्याशुद्धत्वात् शुद्धभिः
 कामनया तदनुष्ठानं न कर्तव्यमिति फलितार्थः २२ भगवदाराधनबुद्ध्या न बुद्धिस्तथापि काम्यनोपाधि मंतराणां तुष्टितानिकमोक्षशानेः कालौ ज्ञानसाधनं तरे
 नानि भवन्तीत्याह अबुद्धेति हरिं परमात्मानमबुद्धं तत देवतांतर्पणमित्या भगवन्तमाराध्यमबुद्धेत्यर्थः अन्यदेवताश्रयेनिरस्ता शान्तिकामा यजेति भगवज्जनते

तरे

स्वतः संकल्पतश्चापि वर्णानां भिद्यते गतिः फलानां मिह सर्वेषां प्रदाता स्वयमच्युतः २१ यथा काम्यफलपज्ञाः सृष्टा भगवता स्वयं तएव विदुषां तर्हि निर्वाणपनिराशिषां २२
 अबुद्धा परमात्मानं हरिमया हि देवताः ये यजेति निरस्ता शास्त्रेषां ज्ञानापतञ्जनेः २३ बुद्ध्या पि परमात्मानं परमैकांत्यवर्जिता ई पि परमैर्यसिः स्वानंशांतिनशाश्रुतं २४ वा
 मिश्रा अपि शुद्धाश्च तत्कालविभाविर्गैर पयान्याये प्रयुज्यते तथर्माने कोऽपि निश्चितः २५ बुद्ध्या पि परमात्मानमशुद्धं कर्म कामिकं शुद्धं सर्वमकामानां भेदपरमं मतं २६

ध्या २

वाशनेज्ञा

नापभवति विलंवेन कालांतो ज्ञानसाधनमित्यर्थः वस्तुतः स्वयं पि भगवन्त एवाराध्यत्वात् तस्वैव भगवान्वाभाविकसंबंधकपपाशनेर्ज्ञानं ददातीति भावः २३ तत्कमीराधस्तत देव
 तांतर्पणीति ज्ञानेन पि पारमैकांत्यामवेतु नमो स्रष्टा मिहत्याह बुद्ध्या पीति परमात्मानं मंतर्पणमाराध्यं बुद्ध्यापि येषमैकांत्यवर्जिता भवन्ति ते विविधैर्यज्ञैरिष्टा पिराप्सतं स्यान् न
 षोर्त्तव विध्यपज्ञानुष्ठानेन पि पारमैकांत्यरहितानां परमपद्माग्निनीलोत्तिभावः २४ पारमैकांत्यवन्नतः सन्नेव यथाधिकारं शुद्धान्यामिश्राश्च धर्माननुष्ठेदित्साह यामिश्रानि ति ४
 तित्तत्कालविभागविदभिगमनादिकालविभागश्च विभागवसितियाडे विभागपुकेप्या भवति तथति क्रियाविशेषां पण्यपयप्याधिकारं २५ न केवलं देवतांतरपरत्वमे
 व पारमैकांत्यहानिकारं अपितु प्रयोजनांतरपरत्वमपीत्यभिप्रायवानह बुद्ध्या पीति परमात्मानं बुद्ध्या पित तत्कमीराध्यं तत देवतांतर्पणमित्या ज्ञात्वा विद्यावतामपि कामिनां प्रयो
 जनांतरार्थिनां कर्म अशुद्धं परमात्मानं बुद्ध्या कामानभिगमनं व्यप्रयोजनां सर्वमपि शुद्धमेतत्परमं मतं परमरहस्यमित्यर्थः ॥ २६ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ राम ॥

श्री

भा० सं०
४६

9

४५

एवं वृत्तेरवश्यं कर्तव्यतामुक्ताप्रपन्नस्य कृतस्य तत्त्वत्कर्तव्यत्वं नास्ति भगवन्पुनश्च भवत्युक्तं कृतं कृत्यत्वात् कर्तव्यमेव ज्ञेयं तस्यैवार्थः यद्यस्ति अस्ति चेत् शुद्धं तत्राद्यैश्च
मेव सामान्यं सर्वसाधारणं देवतां तर्थाभ्यनन्यं यत्र करणे प्रत्यवायरति तं सर्ववर्णाश्रमसाधारणं दीयारोपणमात्राकरणदित्त्वं पमितिपदत्रयार्थः इति पौ।
क्तिकावर्तितेन प्रामाणिका इत्यर्थः व्यामिश्रान्वयेऽपि पापैकांशभंगाभावात् नित्येनैव नितिकानुष्ठानस्य उपायत्वाभावेन कृतं कृत्यं तमिं गंगाभावात् अत्र नुष्ठाने च चि।
तकालुष्यजननेन तद्वर्जनार्थं मवश्यानुष्ठेयत्वाच्च अन्वयान्वासांगस्य वृत्त्यादेः अपि करणाप्रसंगात् तद् करणे प्रलतया सर्वासां पिक्रियाणां मूलाकरणादावश्य
मं कर्तव्यप्रसंगादितः पूर्वकेश्चिदपि वैश्वमर्षादानुप्रविष्टैरकृतशौचाचमनैर्भगवदाराधनकारणाद्यदर्शनात् सुतनियतैर्मेघैस्तत्सामर्थ्याभिमितिमतमनादस्य पीमस
इशोऽयं भगवन् कर्तव्यं नास्ति किंचन यद्यस्ति शुद्धमेव तत्सामान्यमिति पौक्तिकाः ४० द्वाप्रपन्नस्य लोकां च पलामुक्तमनिनः प्राणांतमपि देस्य च वं सुमितवृत्तयः ४१
अथेतत्परमधीराणां ज्ञानं तद्विदमते सत्यं हि शुद्धमिच्छां वागामिच्छां चोदितं पृथक् ४२ सामान्याचविभक्ता च वृत्तिः सर्वस्य देहिनः दुस्त्यजानिपता मेवमिमां प्रसवधार्यतां ४३
पचायथानिवेक्ष्य सतोर्ध्वं निरंतरं तथा तत्रावेव वृत्तिरिति निर्माया हि वर्तते ४४ ॥ राम ॥ राम ॥ राम ॥ राम ॥ राम ॥ राम ॥ राम ॥ राम ॥
न१ र्थः निभेत्तौरेण संधानं मुनिवैरोऽस्य नैपरिणतं तद्विदमते सत्यं हि शुद्धमिच्छां वागामिच्छां चोदितं पृथक् ४२ सामान्याचविभक्ता च वृत्तिः सर्वस्य देहिनः दुस्त्यजानिपता मेवमिमां प्रसवधार्यतां ४३
मयमानाऽजि तद्वृत्तयः संतः द्वाप्रपन्नस्य लोकां च पलामुक्तमनिनः प्राणांतमपि देस्य च वं सुमितवृत्तयः ४१
दि२ तैर्दमवश्यं ज्ञातव्यं तत्किमित्यत आह सत्यं मित्यदिना शुद्धमिच्छां वागामिच्छां चोदितं पृथक् ४२ सामान्याचविभक्ता च वृत्तिः सर्वस्य देहिनः दुस्त्यजानिपता मेवमिमां प्रसवधार्यतां ४३
तमवर्जनीयमित्यर्थः ४२ सामान्येति सामान्या हि देहिकवृत्तिः सामान्या हि साधारणी विभक्तावशाश्रमप्रतिनियता च भवति सवर्भतां निपतां अवश्यं कर्तव्यां अतस्तदुक्तं ज्ञातव्यं तत्किमित्यत आह सत्यं मित्यदिना शुद्धमिच्छां वागामिच्छां चोदितं पृथक् ४२ सामान्याचविभक्ता च वृत्तिः सर्वस्य देहिनः दुस्त्यजानिपता मेवमिमां प्रसवधार्यतां ४३
पतो ४३ वृत्तिवैकल्याभाव आसत्तेवपामवतीत्यर्थे तिसरः परमैति को नोऽहं निपतमविच्छेदेन पचायथापेन येन प्रकारेण सेवेत तथा तया तेन तेन प्रकारेण अस्त्विति निरयापय

यपरि तासि अमि तो च देते सस्य स्वाश्रितानां च वदित इत्यर्थः ४४

रत

राम०
४६

समर्पितति सत्वयुक्तेन सत्वगुणयुक्तेन चेतसा जीशे समर्पितात्मनः न्यसात्मभरान्त्रयायोनाभिभवेत्सत्त प्राचुर्येण प्रयत्नतया उत्तमाधिकारित्वान्नापाये
बुधवर्तत इत्यर्थः संतदैवप्राप्तमपायंसद्यः प्रशमयेत्प्रयतिरिशेषः प्रासादिकं तु पापं प्रयतिमाहात्म्यादेव अस्मिन् भवतीत्यर्थः यदा संतमित्यनेन कर्तव्यं तदुच्यते
वीर्याधुन्येते सद्य इति पदं च मिलितं वप्य सचिरादेव पथोचित प्रापश्चितान्वयः सद्यः प्राप्तिमपायं नाशयतीत्यर्थः अस्मिन् व्याख्याने प्रशमयेदिति स्वरसंयुक्तं व्याख्याने
तु सद्य इति पदं प्रशमयेदित्यस्य कर्तुं उत्तरं श्लोकस्य माधवोवाङ्मयः नापायोभिभवेदित्यनेन उत्तमाधिकारिणाः अपायेष्वन्यथा वनास्तीत्युक्तं प्रकर्षेण सक्तमनेन
च हिरण्यकोतराद्यप्रकृतिसंयते विनयेः का तात्त्विकं ज्ञादि शिक्षाभिः संयोज्य सम्यगेज्जपित्वा चिरात्परिष्कारातिचिराः संवेज्येति यथा श्रुतं एवान्वयः बहुकालानुवर्तितैस्तैः ॥३॥
नपुंशोऽप्यवयो वंशानाशयणपरायणाः अपि सुहृज्जनानोमान्मनिनेतचेत्सा ३४ समर्पितात्मनः श्रीशे सत्वयुक्तेन चेतसानापायोभिभवेत्संतसद्यः प्रशमयेदपि ३५ प्रयत्न
मपि यं कंचित्संस्तं पापकर्मणि चिरात्संयोज्य विनयेः परिष्कारातिमाधवः ३६ पूर्वेषामुत्तरेषां च न्यासो नाशयणपरायणां सर्वेषामुपार्जितामये हि क्षातये परं ३७ नारीवापुस्तपोवा
पि प्रययशरणां हरितं चैकोत्सकसे वण्डेत्सुभविभायतां ३८ सकृदेव कृतो न्यासो वृत्तिर्भवति शाश्वती तया पितृन्मूलतया तस्यास्तापस्यमीरितम् ३९ रपापानपाकृत्यपरि
गृह्णातीत्यर्थः ३९ उद्धिर्वातीतराद्ये प्राप्तेऽपि अशक्तस्तथाप्यतत्त्वेन न्यासमेवावृत्तिरिति ह्याह पूर्वेषामिति पूर्वेषां न्यासात् पूर्वमनारिकालात् निर्वाणानां प्रारब्धकृतानां उत्तरेषां न्यासनिवृत्त्यनं
तरं कृतानां प्रमादिकानां येषां वनाशयन्यासो भवत्यपमेव न्यासः सर्वेषामुपयेपरिष्कारानां समस्तानां चैवाराणां च क्षामणमराकस्य बुद्धिर्वातीतराद्यपि तन्निमित्तकृतो न्यासो निवर्तयती
त्यर्थः हिशेदेन शक्तौ प्राप्तेऽपि संस्तं प्राप्तेऽपि शक्तौ शरणागतिरिति प्राप्तिरिति त्वेन समर्पितात्मनः श्रीशे इत्यादिनोक्ता अर्थाश्चाचार्यास्तं गृहीताः प्रारब्धेतरपूर्वपापमखिलं प्रमादिकं चोत्तरं न्यासेन सद्य
नन्युपगतप्रारब्धसंस्तं च नः श्रीदेवीतरपापनामजननजातोपितनिष्कृतेः कौटिल्ये सति शिरसाप्यन्यथपद्मोडी करोति प्रभृति ३६ सकृदेवेति न्यासः प्रपत्तिं सकृदेव भवेत्तत्रावृत्तिनीकी
त्यर्थः तिसृशश्चती विहितचारायां तिकावृत्तिस्त्वाप्रपाणावर्तनीया एव मननुवृत्ततया च भिन्नः पाः प्रपत्तिरुत्तरेकव्यपदेशात्पूजार्त्वा विभवेति वचन इत्याह तथापीति तन्मूलनेपा न्यासमूल

॥३॥ तमिरीतम् ॥३॥ ति ५

मनुवृत्ततया

आत्मसमर्पितामिति परं अयं सर्वेषां देवाणां श्रमानां सामान्यः
साधसत्त्वोपज्जोपायः ५५

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

विरुद्धवर्जनसतांसेवारेण्यप्येवंसावृतिः यजुर्गुणदिश्रतोदृतिमाश्रिताषाडुग्यपरितानां दृतिषाडुग्यभेदेन रूपयति वीर्यमिति स्वकर्मविहिताचरो वीर्यः दृष्टः धीर्ही
 नंश्रंकोलक्षतेजः श्रुचनं भक्तिः शक्तिः वैराग्यं निरयवर्जनं बलं सत्संगः रिति पूर्ण इत्यर्थः ४५ सेव इति कर्माकर्माश्रिताचार
 एव हस्तावंग्रीपादौ चापस्पसतथोक्तः ज्ञानं दृष्टिरेव दर्शनेत्रेयस्य तथोक्तः ज्ञानं भक्तिरेवाननेमुखं यस्य स तथोक्तः सं
 सेवनं सतांसेवनमेव शिरोयस्य स तसेवनशिरोवैराग्यं तियुवर्जनमोजोप्रस्यसेवैराग्यो जाः सुलक्षणाः शोभनं लक्षणां य

वीर्यस्वकर्मधीर्दृष्टिस्तेजो कः शक्तिरचनं बलं वैराग्यमैश्वर्यं सत्संगयजुर्गुणदिशा ४५ सुलक्षणः ४६ वंदंतोपिगुणान्वि
 म् स्तोः कुर्वतोपि चतक्रियाः मं एषुगपानविदंति पारमैकांसेसपदम् ४७ संभ्रमं न कुलेष्टां सवन्निष्पन्नधीत्यच विधापच
 महत्कविस्मौर्दस्य हि दुस्सभं ४८ सतां विवेषणं वापि जननं वा सतां कुले विविक्रमयवा ज्ञानं विस्मौ दीस्यावलं वने ४९

शिष्टरूपकपिमिवंश्रं पंधर्मः सेव्यश्रनेनाराध्यत्वेन रूपरांकतमित्यर्थः ४६ वंदंत इति क्रियाः भगवद्भीः सस्यपि भगवद्गुणतद्धर्मनि
 शानं वानेष्टति पुरयमां ज्ञानपारमैकांसेति श्रुतीत्यर्थः ४७ संभ्रमेति शिष्टकुले जन्मसर्वविदाप्यनंजकारधर्मानुष्ठानं वानपारमैकां
 त्यप्रपोतनमित्यर्थः ४८ सेव्यं पंधर्म इत्याग्निर्ज्ञानदृष्टिभुजाननः स तसेवनशिरोधर्मवैराग्यो जाः नंदिपारमैकांसेनिमित्तमित्यत्र सतां निमित्त
 सतां निवेषणपारमैकांतिनां सेवासतां कुले जन्मपारमैकांतिनां कुले जन्मनिमित्तं संशयविपर्ययेभ्यो व्यावर्तज्ञानं वा विस्मौ दीस्यावलं वनमाधप्रः कारणमिति पावत् ४९

भा.स.
४८

नोयपुक्तशरीरादिसंपादनेन उपादानस्याप्यनुब्रविष्टत्वात्तमेधानुसधानरूपेण स्वाध्यायस्याप्यनुब्रविष्टत्वात्तमेभगवंतं सर्वोभुरमात्म
त्मनः स्वात्मित्वेनानुसंधायात्यर्थः प्रियादिशब्दमत्र ॥ १७ ॥ अनुधानेन धायनासीतेति नित्योक्तप्रक्रियया योगस्यापि प्रविष्टत्वाच्चितिमा
वः सकदापि सकदापि कुर्वन् नित्यसंबन्धार्थः तत्कालात्तदभावेनाभिगमनाद्यनुष्ठानाशक्यत्वावस्थायां येषु कालेष्वेकस्मिन्नेभिगमना
दिपंचकं कुर्वन् नित्यपि पांचकालिको भवति ६२ स्वाध्यायेन विहितविशेषस्य स्थापनभावः सकलैतरप्रतिनिधितया संकल्पस्वाध्याययोगगुरु
स्त्वनसत्संबन्धनतरानुष्ठानेनापि अभिगमनादिकं सर्वमनुष्ठितकल्प्यमवति ६३ गुरुकल्पाशक्तानां स्थापने स्युक्तकल्पमाह न्यासतत्त्ववि

स्वाध्यायेनापि विदुषः सर्वयोगेन वाक्यं स्तुतेन गुरोर्वापि सतां वापि निवेद्य शास्त्र ६१ विष्णुं वैश्वं विवंगहीत्वान्यासतत्त्ववितरसलिलेदे
वमावाप्तमिधिवेत्स्यानरितत ६२ हाहाभगवतो मंत्रैः शुद्धैर्वा मिधिवृत्ति विवसवी पंचाराणां प्रायश्चित्तमिदं परं ६३ न परैः संकरं कुर्यात्
पात्राणां यत्कर्मणि कांस्थानां भोजने पाके मरणयानां विशेषतः ६४

तस्यापनमित्यन्वयः विष्णुमिथ्येनेन द्रव्यशुद्धिरुच्यते यदाश्च शास्त्रादिना पंचगव्यस्यापनादिना प्रायेण शुद्धिरुच्यते नास्तत्त्वविदित्यनेन वि
वेच्योपनिषद्विनासः संन्यासश्च मिश्रः ६२ संज्ञाशरीरककल्पमाह महाभगवतो इति महाभगवतः शुद्धैर्वा मिथैर्मन्त्रि विवममिधिवृत्तीति
यत्सर्वपंचाराणामिदं परंप्रायश्चित्तं सर्वेषु संप्रोक्षणानिमित्तेष्विदं श्रेष्ठं प्रायश्चित्तमित्यर्थः ६३ नेति यत्कर्मणि भवदद्याधने भोजने पाके च
विनिष्कृतानां कांस्थानां विशेषतो मरणयानां च पात्रापरैरन्यत्र विनिष्कृतेः पात्रैः सह संकरं न कुर्यात् ६४ इति शुद्धक्रियाविनियुक्तानि पा
त्राणि शुद्धपात्राणि व्यामिश्रक्रियाविनियुक्तपात्राणि तेषां परस्परं संकरं न कुर्यात् व्यामिश्रतिव्यामिश्रतिनियुक्तपात्रेषु शुद्धशेषस्यास

राम
४८

सर्वेषामितिसर्वेषामप्युपचाराणां मध्ये अर्च्यपरममुच्यते कृते नैकेनैव स विष्णुपचारजातं कृतं भवेत् देशकाल
 करणादिवेगुराणां दशा त्वा अज्ञानेन वा दशा तु ज्ञाना समर्थानामपि आराधने कदेश भक्तकेवलमर्थानमात्रेणापि आराधननिष्पत्तिर्भ
 वतीत्यर्थः ५६ अर्च्य इति हरिर्चा विभवेनित्यमर्चः तदभावे अर्ची विवामावेकत्र चित् अर्चि हतस्य विष्णुना दिव्यः केन प्रकारेण
 सत आह पुष्पेणेति मरमिति पदं कत्वा अर्चं पुष्पेणेत्यादि नारतीयांतेन सर्वेण प्यनेति पुष्पादि हविस्तु न्मि त्यादेव केमेव तदाराधनमि
 त्यर्थः अनेन मगवतः स्वाराधनोक्तः ५७ शालिग्रामेति शालिग्रामशिलायां स्थापनादिकं पतनं स्नानमत्रा नमाराधनमित्यर्थः अन्यत्सु गमं ५८

सर्वेषामुपचाराणां मध्ये परममुच्यते कृते नैकेनैव सर्वमेव कृतं भवेत् ५६ अर्च्योर्चीयां हरिर्नित्यं तदभावे तु कुत्रचित् पुष्पेणोर्छेरा
 हविषानत्यास्तुत्यापि वापरं ५७ शालिग्रामशिलायां तु सज्जनं स्थापनादिकम् सां हि दि दिव्या हरिर्नैति दर्शनादेव सिद्धि कर्त्तुं ५८ प्राप्ता
 भिगमनं दलोपादानं नमसा र्चनम् स्थापनायः कीर्तनायोगः स्तुतिरादयिके वृत्तम् ५९ एवं विद्वानेकदापि कुर्वन्पासां च कालिकः कृतं
 भवति वा सर्वमप्येव हि केवलम् ६०

सारमिमांसा एतु शाना समर्थं इत्याह प्राप्तेति प्राप्तेः गवत्सन्निधि प्राप्तावापिकेवलं अभिमनं कृ
 तं भवतीति शेषः वदशाज्ञानेन वापिकेवलं मुपादानं कृतं भवतीति आराधनार्थपदार्थसंग्रह इत्यन्ता ज्ञानस्यात्मगुराणां मुपाराधनोपयिक
 त्वात्तेषु ज्ञानस्य प्रधानादिति भावः नमसा नमस्तोरेण वा केवलं अर्चनमिज्या कृता भवति कीर्तनादपि वा केवलं स्तुत्या ध्या कृतो भवति स्तुत्यादा
 त्समर्थतादयिकेवलं योगः कृतो भवति नेह भिक्कमनाशोक्ति प्रत्यवायोन विषये स्वल्पमप्यप्यार्थमप्येव मरुतो भयादितुक्तमगवदममाहात्म्यमनुसंधेयं ५९
 एवंमिह वक्तुं प्रकारेण एकाहः एकस्मिदिदं सर्वमपि जां कुर्वन् पंचकालः सर्वेषां वर्णनं नाम तद्वक्तो भवति आराधनं च कालिकतत्त्वप्रपञ्चास्पृश्या पत्निरहितो भ
 वतीत्यर्थः सज्जनैव केवलं भगवदिज्यपेव वा सर्वमभिगमनादिकं कृतं भवति इज्याप्राप्ते वा भिगमनस्य प्रथमागतयानु प्रविष्टत्वात् कृति प्रव्यादिना आराध

भा.सं.
४६

प्राप्तमिति परमात्मनो लक्ष्मीयतेः शान्दवं नेयतः संपूर्णैः कार्यैः लब्धं प्राप्तं तमेव लक्ष्मीपतिमेव शरणं प्राप्तुमिच्छुः आत्मविदं आत्मज्ञं गुरुं
गच्छन् अभिगच्छेत् तद्विज्ञानार्थं सङ्गुरुमेवाभिगच्छेत् सति चालिः आत्रियं च निष्पत्तिमिति श्रुतिरत्रानुसंधेयाः ७. संबत्तरमिति संबत्तर
मित्याप्तं तस्येति धितीया अस्मिन् गुरोः कर्म के कर्मेषु पूजो निरतः ११ सस्यैः सविद्वत्तु सहापसम्पन्नं प्रशांतं चिताय समावितापयेनाक्षरं
रूपं वेदसंज्ञावाचता तत्त्वतो ब्रह्मविद्यामिति श्रुत्यैव माह गुरुतरेति स्थेयं प्रापत्स्वप्नाविकलचित्तत्वं शौचं वाह्याभ्यंतरशुद्धिः आस्तिक्यं च
देते येषु रटप्रत्ययं शालितं अर्जयं वा अमनः कायानामेकत्वं यम् १२ अन्यान् गुरां दूत्रमानित्वमदं भित्त्वमित्यादिना गीते कान् गुरां च

प्राप्तुं लक्ष्मीयते दीप्तं शाश्वतं परमात्मनः तमेव शरणं प्राप्य गच्छेत् आत्मविदं गुरुं ७. गुरुस्य परस्यैवं शौचमास्तिक्यमर्जयं ज्ञात्वा चान्यगु
णात्सम्पन्नं स्कारैर्देजयेत्तमः ११ अथ किंचिदनुप्राप्तं मनुष्यमेव वा परिगृह्य परं प्रातः प्राप्य च्छरणां हरिं १३ क्रमाच्च बुधमानं तं
वापनीयाति बोधयेत् कारयेत् करणीयानि प्रापयेत् परमास्थितिं १४ अभित्यासात् विक्की बुद्धिर्देया शास्त्रावगाहिनी

12

सम्पन्नं ज्ञात्वा तत्तत्तः यापा
दिभिस्संस्कारैर्देजयेत् एवं प्रपन्नं शिष्यतापादिसंस्कारैर्देजयेत् इत्युक्त्वा अवस्थानं प्राह किंचित् उपसति कर्तुमजानं तत्तमं चाचार्यः स्वयमेव प
रिगृह्य भगवंतं शरणं प्रापयेदित्याह अथ किंचिदनुप्राप्तं मनुष्यमेव वा परिगृह्य परं प्रातः प्राप्य च्छरणां हरिं १३ क्रमाच्च बुधमानं तं
क्रमादिति क्रमात्कालक्रमेण बुधमानं सर्वे कशिष्यबोधनीयानि बोधयेत् करणीयानि कर्तव्यानि कारयन् परमात्मात्कृष्टं स्थितिं मनुष्या प्रापयन् परिग
रुदशापामनुष्यं पि शिष्यं परिगृह्य भगवंतं शरणं प्रापयेत् क्रमेण शिष्यबुधमानं पालयन् सारेणार्थं पंचकतिषष्टिं कं जानन् मुत्पाद्य च तिमेषु परिपश्यन्
विकलतनुं प्रापयेत् तं परमैकांतिनामग्रेसरं कृपादिति निर्गता तार्थः १४ अवस्थानं ग्राह्यत्वेपि भवन्तु तथा पुरुषया ह ज्ञानादेवात्मा त्विकमेव परिगृही
यादित्याशयेनाह अजिहोति अजित्या अवक्रियार्थं तर्थाः सोति की सत्तु गुरां जन्माशास्त्रावगाहिनी अथ भचारिणी दिवतां मराध्वविषया बुद्धिः सत्वे म

राम
४६

आ. सं.
५

प्रयत्नस्याप्याद्यानन्वये अत्रत्यकैकप्यार्यपुह्यार्थः नधिकारोभवतीत्याह न्यासइतिदेहिनो न्यासेरुतेसत्यपिअपायेः आकृत
संसर्गादिभिः फलान् अत्रत्यकैकप्यार्यपुह्यार्थः नप्रच्युतिः आश्रयमनात्प्राप्यतितादिनाप्रशमनपर्यंतं सव्यवहार्यतांवारप
तिप्रयत्नोपपत्तान्वितः भगवत्कैकप्येव नधिकारीभूत्वा शिष्टबहिः कार्योभवतीत्यर्थः ८. आकृतसंस्पर्शादिकं परित्याज्यमिति
वक्ष्याम्यकृतानां लक्षणमाह पदितिगुरुणा आचार्येण ज्ञानपूर्वमत्रार्थज्ञानपूर्वकं मंत्रेण शरणागतिमंत्रेण हरो भवति न्यसनं शिष्य
स्वरूपभरसमप्येवमिति पत्तस्य सर्वसंस्कारः सर्वविधसंस्कारोपि सर्वविधः संस्कार इति वा तस्मात्संस्कारात्प्राकृतं प्राकृतइत्युच्य

न्यासेहिदेहिनोपायेऽप्येव ते प्रच्युतिर्फलान् वारपत्या प्रशमनात्साहिस्य बहर्षता ८. यज्ञानपूर्वमन्यसनं मंत्रेण गुरुणा हरो सख
वसर्वसंस्कारः प्राकृतस्मात्प्राकृतानराः ८१ प्राकृतोद्यैपरीकृतनिबसेना सहायवान् वसंश्चाभ्यंतरात्प्रातः संसर्गात्परीवर्जयेत् ८२
अक्षयतमवेधस्यापोन्ना एतुकराचन इत्याहुविनियुजीतनस्त्वस्यसति किंचनः ८३ ते ८१ प्राकृतोद्यैरिति अत्र सहायवापरहितः प्राकृता

ताद्यैः आदेशेन प्राकृतपरिग्रहपरित्यक्तः संहितो नतिवसेत्सर्वदेशकालविषयेणपरित्यक्तः सन्तपिज्ञोबुद्धिमान् भ्यंतरात्संसर्गिरसकश
प्यासनादीन्परिवर्जयेत् ८२ अक्षयतिअवेधस्यापोन्ना एतुकराचन इत्याहुविनियुजीतनस्त्वस्यसति किंचनः ८३ ते ८१ प्राकृतोद्यैरिति अत्र सहायवापरहितः प्राकृता
तत्रत्राधमित्यत्रअपकमेवविबक्षितपातोपपत्तमंत्रंचविशेषैर्निबर्जयेदिति पक्षात्प्राप्यपि विधेयात् अक्षयतमेत्यस्याप्यंभावः ओविपस्य
कदर्पस्यवदान्यस्यचवाह्येः श्रीमंशिलाभयं देवासममत्रमर्कस्यनृतान्प्रजापतिरित्यादमाकाधविषयं समं कदापूतं वदस्ये हतमश्र
ऊयेतरहमित्यादिभिश्च अक्षयतमवित्रमित्युच्यते तथा भनमवेधस्यवात्रपरित्याज्यमिति ॥ ८३ ॥ श्रीसत्तेरामानुजाय नमः ॥

राम
५

सर्वपाशात्ततः सर्वस्मात्परं नादायणमवगम्य तत्रैवाव्यभिचारिणी भक्तिं करोतीत्यर्थः नारायण इत्यनेन गतिसामान्यने
न सदात्मादिशब्दानां नारायणे पर्यवसानं सच्यते १५ येषामिति संबोद्धा शास्त्राणां विषयिण्यपरपिराज
सीरजो मूला अतएव कुटिला अम्यल्लुफिरूपा तेषां हरो भक्तिर्न जायते जाता विरूपयन्नापि सबले देवचकारार्थः रजो मू
लाया कक्षिरप्याशास्त्रवगादिवाद्यमिच्छरितभगवद्भक्तिजनकत्वं नास्तीत्यर्थः १६ तमे सेतितमे सांज्ञतायेषां धीः शास्त्रे
षु न क्रमेन चरितेन स्वात्माने मीशं परमात्मनं बाबु ध्यते कुतः देहबुद्धयः देहमात्रपर्यवसितज्ञानत्वात्तदसि रिकं स्वात्मानं तदे

तेषां नारायणो भक्तिर्भवत्यव्यभिचारिणी १५ येषां शास्त्रेषु गाढपिराजसी कुटिला भक्तिः तेषां न जायते भक्तिर्हरो जाता विरूपयन्ने १६
तमसामिच्छतायेषां शास्त्रेषु क्रमेन धीः न तैस्यात्मानमीशं बाबु ध्यते देहबुद्धयः १७ लोभादपि वा मोहादपि चिद्व्यंशस्ति न योगुरु ना
स्मात्समस्तगुणेषु प्रच्युता बुभावपि १८ अपरीक्ष्य चिरं क्षेत्रं यः परं ज्ञानमावेपेत प्रमाद्यतः स गोमये परमा र्थोऽस्मीति १९ शितारं भगवंतं च

न जानंतीत्यर्थः एवं सत्वस्य पथार्थशास्त्रार्थविषयकज्ञानकृत्वं रजसः शास्त्रार्थविषयकान्याप्यज्ञानजनकत्वं विपरितज्ञानस्या शास्त्रस्य
शितपतमसः शास्त्रस्पर्शितविपरीतविपरीतज्ञानजनकत्वं चार्त्तसात्त्विकरुवशिष्यतया परिच्छाद्यने तरोपीति ज्ञापनाय लोभादिना सु
बालित्ये शासित्वाभावे अत्रापि स्यत का सतो ह्यपने शिष्यस्य च प्रत्यवापमाह लोभादेति वः शिष्यः तस्माच्छासितुराचार्यो तन्मष्टरो
तितावभावाचार्यशिष्यो प्रच्यते १८ अपरीक्ष्य मत्र प्रदानादिकं न कर्तव्यमित्याह अपरीक्षेति शिष्यस्य ज्ञानबीजावापनस्य लं चिरं देहकात
परीक्ष्य परतत्त्वहितपुरुषार्थविषयं तपो उल्लंघ्य ज्ञानमावपेत्तान्त्रुपावीजावापयः पीतित्यर्थः सुगोतये अतएव गोपनीयेनाक्षप्राप्य तज्ज्ञाने प्रमा
द्यतः परमरहस्यमत्रापि कारिभ्य उपदिशत इत्यर्थः अस्पृष्टपदं ह्यराचार्यस्य परमा र्थोऽस्मीति १९

जनाद्युतो भवतीत्यर्थः १९

भा. सं.
५१

संशयित आह ज्ञानेषु करणान्युत्पत्त्या ज्ञानकरणसाधनेषु केषुचिदर्थः कश्चिदपि विषये निश्चयं नाधिगच्छति निश्चयं तत्राप्नुवंति लिङ्ग
मात्रधरावेषमात्रभूषणामृगनाहदेहेति देहात्म्यादि अयं देहपतद्विलक्षण आत्मा सतादृशः अयं स्वर्ग ईदृशश्च नरक ईदं
उत्पद्यं पापमिति परामर्शश्च न्यागतानुगतिकाः पूर्वचरितदुर्वर्तनीपनुसर्तः १२ कुरस्य घटति बहुविधानिरीश्वराः
निधर्माः निगुरा ब्रह्मवादिनः ब्रह्मरा उपादान त्वमने छन्द इत्यादयो बहु प्रकाराः बृथा वेदिकमानिनः बृथैव आत्मनो वै
दिकान्मम्यमानाः तथा तद्वत् उपहताः मिथ्या दृशो वासा विदवा एतेत्येते सर्वे बज्रगदाहृतं अतः सम्यक्परोक्ष्यतेः संगं बज्रमिति भावः ॥ १५४

यत्प्रत्यक्षं तदेवास्ति न सत्यमिति निश्चिताः अर्थकामपराः पापानास्तिका देहकिंकराः १३ देहात्मस्वर्गनरकपुण्यपापाविमर्शिणः गतानुग
तिकामगनशयंति यस्तु बुद्धयः १३ कुरस्यो विबुधा बृथा वेदिकमानिनः तथा मिथ्या दृशो वासा सर्वे देवाश्च जगत् १४ वेदवेदांगतत्त्वज्ञाना
रायरापरायणाः धन्या केचन तेभ्यो पितेषामाह शतृतिनः १५ आदृष्टा उन्मत्ता चर्चानामतापपराश्रुताः धृता वधूतनिधृतविधतोदूतसंज्ञका १६

नास्ति कादीनां वा ह्यंतानां पापिष्ठत्वज्ञापयितुं नारायणानां तदा देशवर्तिना धन्वत्वं च दुर्लभत्वं चाह वेदवेदांगेति सांगवेदत्वज्ञा
नस्य फलं नारायणापरायणा इत्यनेनोच्यते सांगवेदानां नारायणोति निष्ठाज्ञा त्वैतज्ञाना गुणैरांत
स्मिन्नेव परिनिष्ठिताः धन्याः केचन तेनेन दुर्लभत्वमुच्यते १५ अथ विकलानाह आदिष्टा इति
१७ पराश्रुताः धृताः नाम पराश्रुताः अवधृताः अर्चा पराश्रुताः निर्दिता मंत्र पराश्रुताः विधृताः तापर
पराश्रुताः उद्धृताः आदिष्टाः उक्ताः पंचवयि परमसंस्कारेणैकैकविलोनां सता बहुक्ताः संज्ञा वेदितव्याः १६॥

राम
५१

वैष्णवावैष्णवयोः परस्परत्यागेऽविशेषेणाशिक्षेयहेतुकलभेदोऽस्तीत्याहसंहितुः श्रियः फलमित्यर्थः असतोऽप्यगोरोऽवदर्शनहेतुरित्युक्तान्ते
यां दोषमेवाह धर्मतिवेदपराऽपुरवाः वेदवासाधर्मलभ्युत्पन्नः चैत्यवदनादिधर्मकारिणः धर्मान्ज्योतिषोमादीन् प्रुतिश्रुतेन वेदवासान्ते दोष
उक्तः अथ वेदेष्वेव कुट्टानां दोषमाह वेदिकाभा इति वेदिकाभाः न पदमार्थतो वेदिका क्लृप्ते कात्यायनसुखाभ्यां वेदकात्यविदेषिराः तथा धर्म
लभ्युत्पन्नः धर्मानि वेदवासांति ८५ सकलवेदकात्यर्थविषयमन्तं विष्णुमविदित्वा अतथा भूतार्थमेव ज्ञानं तो वेदवातका एवेत्याशयेन वेदशास्त्र
धर्माह आत्मानं चेतनां ज्ञापः परः उक्तो वेदो ज्ञातव्यो विष्णुः तं विष्णुं पयस्मात्कारणात् वेदयतीति तस्मात्कारणात् वेदनां वेदत्वं विष्णुं वेदयेति
यथा सहास्युजं तयार्थानसंतश्चैरमं हते दोषा सहास्युजं त्येव संतश्चैरमं पसे परान् ८४ धर्मलभ्युत्पन्नो धर्मान् प्रुतिवेदपराऽपुरवाः वेदिकाभास्तथा
वेदान् क्लृप्ते कात्यायनसुखाः ८५ यथा आत्मानां परो वेदसं विष्णुं वेदयंति पत् न वेदनां हि वेदत्वं यस्तं वेदस्य वेदवित् ८६ दर्शयंतु इव येनो विषये हेतुभि
बलात् व्यावर्तयति श्रुतिपथात् दूरं वा स्थिरानपि ८७ वेदिका इव चाप्यवेदं दर्शयतो यथा श्रुते अर्थमच्युतैर्कैर्कैर्न च्यावर्तयति कुरक्षयः ८८ तस्मात्
कुक्षिभिर्वासेरप्रकंप्यो गतव्यर्थः एकां त्यममलं विस्मरति ह्येयमं शुधी ८९ नास्तिकाः संशयोक्तः इत्यहं तत्तनराः विज्ञापलक्षणेऽस्तां तु सम्यग्यवस
नानाविधेषु ज्ञानेषु नृणां संशयिनो धर्माः निश्चयं तापि गच्छंति लिङ्गमात्रधरा केचित् ९०
न वेदवित् अनेन वेदवातकाः एवेति भावः ८६ वासाः कुट्टपुष्पश्रुमणवेदविश्रासविशेषिता रभगवकैर्कैर्पुष्पचिविज्ञानरुताच्च परित्याज्या इत्याशय
वानाह दर्शयंतीति स्थिरानपि श्रुतिपथान् दूरं चो विपंतीत्यन्वयः ८७ वेदिका इति श्रुतेः अथ या अर्थदर्शयंतीत्यन्वयः ८८ तस्मादिति श्रुतं प्रकंप्यः स्वधर्मात्वात्
पिमुशवयः परमं सर्वं क्लृप्ते विस्मरेकां तुमा विष्टे ८९ नास्तिका इति अदूरतराः संनिक्ताः नास्तिकाः संसर्गमृष्टानामिति भेदो नास्तीत्यर्थः सम्यग्यवस्थितः स
माचीनव्यवसायशान् ९० नास्तिकानाह पदिति निश्चिताः निश्चयवतः देहकंकरादेरप्यधिरा मात्र निरता इत्यर्थः ९१ ॥ श्रीमते रामानुजाय नमः ॥ १ ॥

ग. सं.
५२

भरहाजइतिपरेहृष्टप्रतिसंरुष्टः २ सकलार्तिहरतयावृत्तिनदीत्वेन रूपयति विष्णुं ज्ञानेदद्विरेवमलितं यस्यास्तां सत्सेवनं सतां
सेवैव स्वादुरसो यस्यास्तां दिव्यालक्षणा निताप उं जातो निपे क जानियस्यास्तां वैराग्यं निषिद्धवर्जयसेवतीररोधतेन सुभंगारं
आपारो विहिताखवरपवनं तेनावृत्तं विष्णुरेव सागरः तथा पिनी तद्विषयां वृत्तिरेवापगान दीतां निषेवधं निरतरो सेवधं ४ मि
ज्यात्वेन रूपयति प्रपतिरेव तीर्थाभिगमनं तीर्थाभिगमनशब्देन स्नानादिहृद्यागपर्यंतमेगमुच्यते सुद्विरेव हृदियजनं हृद्यागा

भरहाजो मरुते जाश्रुत्वातेषामिदं वचः प्रत्युवाच परहृष्टो भगवद्वा स्य तत्त्वविद २ विष्णुं ज्ञात सलिलां भक्तिकलोत्तमालिनीम्
सत्सेवान् स्वादुरसां दिव्यलक्षणवारिजां ३ वैराग्यतीरसुभंगमाचारोपवनावृत्तौ स्नानापमं निषेवधं विष्णुसागरगामिनीं धन्यास
स्तीर्थाभिगमनं सुद्विरेजं नंददि-स्वकर्मणिपासनविधिर्लक्ष्माबाहनसत्क्रिया ५ भक्तिस्तु विविधा भोगाः सत्सेवा हविरुतमं वै
राग्ययोगनिविप्रापजध्वमनेपेज्या ६

15

स्वामुंगं स्वकर्मणि विहिताचारः आसनविधिः मंत्रस्नानालंकारभोग्यपर्यं कासनरूपसत्कारलक्ष
चक्रादिधारणं आवाहनमंत्रयोगसमाधानकरपुष्पाद्यदर्शनं ७ विविधाः जानाविधाः गंधमात्यादिभोगाः सत्सेवातां सेवा उत्तमैश्चेष्टतमं हविः वैराग्यं
निघ्नवर्जनमेव यो भोग्यानेतेन विजाः यद्वैराग्ययोगने वैराग्यसंबंधेन निविप्राः वैराग्यमेव योग उपायस्तेन निविप्राः इति त्वेन लक्ष्मपुष्पत्वेन सतां सेवां
महाफलत्वेन एव वृत्तितरुत्वेन रूपयति भूमा विवेकादिभिश्चोक्तैः बीजवदाम्निन्यसे सतीत्यर्थः विज्ञानमूलसंतानः विज्ञानं रुष्टिः मूलसंतानः मूलपरंपरा
क्रियां मूलबंधेनः क्रियाविहिताचारः मूलबंधननामेदाद्यार्थे मूले मूला रूपावादिभिः विपादिरूपादिधीयमानो बंधविवाश्रयपावत्याख्यया इत्येवापज

राम
५२

परमसंस्काराविरुद्धास्वपिनां नामान्याह आदिष्टास्वेति अन्वार्चनपराशरसाः अन्यमंत्रनिरता च सुरा पुं द्वधरावेतालाः
 अन्यां कधारिणो व्यालाः अन्यनामधारिणः प्रतोते सर्वे नराधमा इत्यर्थः भूतव्रता इत्यपरः पाठः ए० ७ तथेति कर्मविहिताः चारः त
 दिवर्जितः कन्याः शास्त्ररुष्टिः तौ द्विर्जितः हीनाः दशावर्जिताः मष्टाः सत्संगवर्जिताः दग्धाः समारव्ययानामोत्तेयाः स्वकर्मविवर्जिता
 नाममादिसंज्ञा इत्यर्थः ए० ८ वेहीनानिति प्राकृतेभ्यो विहीनानप्रकृष्टान्प्रयुतादपरिवर्जयेत्सवासनं त्यजेत्प्रकृतान्प्रयुतान्त्वत्का

आदिष्टास्वचान्याचान्त्रपुंड्रांकनामका तक्षसाहरखेतालव्यालप्रेतानराधमाः ए० ७ तथा स्वकर्मशास्त्रेशागुरुसत्सं
 गवर्जिताः ७ नाहीनास्तथानष्टा दग्धा ज्ञेया समारव्यया ए० ८ भिन्नो न्यनायुद्धिन्ने न्यफलमिन्नोचनिर्घकृत् भिन्नो न्यदेशि
 कादेशोभत्यो न्यजनसंश्रयः ९ विहीनान्प्रकृतेभ्योपि प्रयुतान्प्रविवर्जयेत् भक्तानाराधयन्विशोः प्राप्नोति परमंपदम् १०
 इति श्रीभरद्वाजसंहितायां परिशिष्टे नामतृतीयाध्यायः ३७ नरे वमुनिश्चैष्टपप्रच्छलेमहर्षयः केचनित्सेपजारुतिर्विस्तरोऽप्युकीरुशः १

विष्णोर्मत्तानाराधयन्परमंपदं प्राप्नोति १० इति श्रीभरद्वाजसंहितायां परिशिष्टे नामतृतीयाध्यायः ॥३॥ उपनानुष्ठेयं रतिं विस्तरेण
 प्रपंचयिष्यन् तद्विषयकम् विष्णुश्चमाह नरे वेति निक्षेपज्ञा आत्मनिक्षेपानंतरमनुष्ठेयता
 त्यजन्यनोक्तिरुपपत्त्या तावत्तुं कीदृक्प्रकारात्स्यादतिविस्तारः भवेत्यर्थः १
 रामायनम् श्रीरत्न

भा. सं.
५३

सहस्रादीनामित्यत्रादिशब्देन इन्द्रियवेचनमात्राणां ग्रहणं भूतसंहतेः पञ्चमहाभूतानां मित्यर्थः कार्यवर्गस्येति वार्थे १६ प्रकृते प्रधानस्य पुरुषस्य जी-
वस्य च परसंबन्ध इति ज्ञानं भगवन् चारीरत्वरूपसंबन्धस्य निर्विशेषता त्वज्ञानमित्यर्थः देहनिष्कर्मणास्य उक्तातिगाम्यस्य अस्मिन्निर्दिष्टा-
गत्यादिव्यमार्गस्य परमपदस्य संश्रयाभर्तुः परमपदसाधनस्य चालोकनाच्च पानिरस्तातिशयाप्रीतिः तस्याश्च साधनाबोधनं चित्तनमि-
त्ययः पराकृष्टाभागेव तपयंतं के कर्ष्यं अनादेरिति अनादेमोहकलनात् अनाद्यविद्यासंबन्धात् संसारवृत्तिहेतवः संसारचक्रपरिवृत्तिहे-
तवः कर्माणि वासनारुचयश्च आत्मना प्रयायित प्रकारेण भवंति तथेत्युत्तरेणान्वयः यथेति आत्मगुणादिद्रष्टृत्वात् आत्मगुणविशेषिनः

प्राधान्यमसहस्रादीनां तत्त्वानामवबोधनं अंशानां कालतत्त्वानां लोकानां भूतसंहतेः १६ परसंबन्धविज्ञानं प्रकृतेः पुरुषस्यैव कर्मयोगस्य विज्ञा-
नं धर्मिणां चास्य शेषतः १७ ज्ञानयोगस्य विज्ञानं भक्तियोगस्य च विज्ञानं तथैव न्यासयोगस्य सांगस्य च विज्ञानं १८ इहैव फलरूपाया वृत्तेः सम-
कप्रदर्शनम् देहनिष्कर्मणस्यापि मार्गस्य च विज्ञानं १९ दिव्यलोकस्य संश्रयाभर्तुरालोकनाच्च पानिरस्तातिशयाप्रीतिः सदा तस्यास्व-
वना २० भगवच्चरणभोजानुभवशीतिजन्मनः कैकयस्य पराकाष्ठाया तस्याश्च विज्ञानं २१ अनादेमोहकलनात् संसारवृत्तेहेतवः प्रभवत्या-
त्मनां कर्मवासनारुचयो र्यथा २२ यथारामादयो दोषानित्यं च आत्मगुणादयः करणान्यप्यचोरसुक्ष्मपतिचतुष्टयमस्ति २३ विमर्श इह दुःखानां
पातनानां परवृत्त विषयाणां च हि यत्तददर्शनं दृष्टिरुच्यते २४ सैवासुरदृष्टिर्दृष्टारव्यतरो मदाहसा अतो न्यथा कुरद्विहितस्य सामूल्यघातिनी २५
अथमासनसंस्कारो निषेको विधियवैकः

कारणानि पुण्यपापरूपकर्मद्वारा संसारबीजानि रागादयो दोषाः अपचारेषु यथा सिपंतीयेन प्रकारेण पा-
तयंतिनित्यतथा मतिस्तत्कारस्य वितनमित्यर्थः २३ विमर्श इति इह स्मिलोकोदुःखानां यस्य लोके पातनानां विमर्शः चित्तनं सैवेति तस्य च त्वाख्यातरो २४
अर्थस्वक्रियामूलबंधन इति च त्वाख्यातरो मूलबंधनत्वेन निरूपिते विहिताचारं भगवदित्यात्मेन रूपयन् विदर्शयति न वभिः श्लोकेः अथमेति विधिः

राम०
५३

अथ परमपुरुषं भूमित्वेन तत्र न्यस्तं च आत्मानं बीजत्वेन राशिमलसंतानत्वेन विहिताचारं मलबंधनत्वेन भक्तिस्फंधशेषः ७ भक्तिप्रकांड
विस्तारः प्रकांडः स्फंधवैराग्यपरसंधः शलः वैराग्यनिष्ठवर्जमं तदेवरसः तेन ये शलः संज्ञाज्ञः संसारः नानालक्षणप्रव्याक्ष्यः तल्लक्षणानिता
पण्डितदिलसां गिताये प्रव्याणिसत्सेवनवृत्तकलः सत्तामाचार्यसुर्यानां सेवैव वृत्तकलधुसतद्योक्तः ८ मुचैस्तरपपरमपदप्रयाणपर्यंतम
उवर्तनीयत्वादिति भावः अतिविपुलः सर्वदेशांतरेयत्वादिति भावः सर्वसंतापनाश इति तत्त्वसूत्रासुराणां विज्ञानं तदुपसतिमर्पवसि
तमाहर्पवसितमाहर्पत्वेन तामित्यर्थः आचार्यणा मसावसावित्या भगवत इति वत् आचार्यपरं पराज्ञानं गुरुज्ञानादीनां परसंपतित्वज्ञानं परम

भूमाविवरेणं सिन्यस्तवीतवरात्यनि विज्ञानमलसंतानः क्रियाचारनिबंधनः ७ भक्तिप्रकांडविस्तारो वैराग्यपरसंधेशलः नानालक्षणप्र
व्याक्ष्यः सत्सेवनमराफलः ८ मुचैस्तरतिविपुलः सर्वसंतापनाशनः सपद्यते सदा सेवो हरिकै कर्पपादयः ९ आदौ गुरुणा विज्ञानमर्पमं जार्थ
चित्तं तत एवात्मनो ज्ञानं तदमीणां च सर्वशः १० परस्य पुंसः श्रीशस्य परेशस्य परात्मनः स्वरूपरूपविभवगुणा व्यापारचित्तनम् ११ परिबर्ह
विभवास्त्रपलीपरिजनात्मनाम् सर्वेषां चैव दिव्यानां गुणान् अनुचिततम् १२ विमानमं रथोद्यानगरीरूपदिशालिनः नानाश्रव्यमयानतदिव्य
त्रासादमालिनः १३ साक्षरो भरिसंघस्य सदिवा मगपक्षिणः १४ परस्य दिव्यलौकानां लोकस्य परिचितनम् १५ तथा भगवतो ब्रह्मविभुर्वाचां
व्यवस्थितैः श्रंतः स्थिते श्रजगतां सृष्टे देव विचिंतनं १५

गुरुपस्य परशस्य वृत्तकलद्रादिनायकस्य परमात्मनः सर्वोत्तरात्मनः स्वरूपे दिव्यत
त्वरूपं रूपं विभ्रहविभावो विभ्रतगुणा ज्ञानादयः आत्मगुणाः रैः दर्शदयः दिग्रेष्टा अभ्यापाराः हिरण्यकशिप्रभावराशिमुपालादिति वैरीणादयः दिव्या
नानित्यानां वेगुणां स्तेषामनुचितनमित्यन्वयार्थं विमानेत्यादिपुरविशेषाणि वचनव्यस्येन तद्व्यस्येन च दिव्यदेशः दिव्यकालपौरपि विशेषणानि वादेशादिव्य
जनपदाः ब्रह्मवासुदेवादयः विभवारा मल्लादयः आर्त्ता श्रीविकटनाथादयः श्रतस्थिते तं तपीमित्यस्य स एवादिरे स त्रानुशदस्य स्थितिप्रलपार्थः १५

भा. सं.
५४

नमिस्तत्रापि भगवत् चोदयति कस्य न ज्ञेयम् ५४

विहिताचारान्नोवत्पारयतस्तुल्यबंधनस्य अकृत्यकरणकृत्याकरणाभ्यां भगवदाज्ञातिलेखनं मूलबंधोपपातकमित्याह त्यागेनेति स्वस्य
कर्मस्ववर्णप्रमविहितकर्मणामित्यर्थः इह अथ भक्तिप्रकांडे विस्तारयति वृत्त्यारयतस्तुल्यबंधनकृतिता भक्तिं प्रपंचयति दृष्ट्या कथा विहितेव
तिविशुद्धपरिवाररहिते विशुद्धदेवतातर्पीमिभागवतमंतरेणावस्थिते परे ब्रह्मणि यावृत्तिरापनात्मिका विहिताविधिना बोधितासेव प्रीत्या कृता भक्ति
रुच्यत इत्यर्थः विहितेत्यनेन प्रीतिमूलायाश्च पशुश्रीयवृते भक्तित्वव्युदासः विशुद्धपरिवारक इत्यनेनाशुद्धपरिवारकविषयकवृत्तिः विशुद्धरति
देवतांतर्पीमिविषयकवृत्तेः प्रीत्येवनेन अन्यथा कृतायाश्च भक्तित्वव्युदासमिति वेदितव्यम् ३० श्रुतीति इतिहासाधेरेत्यत्रादिशब्दः पराणपरः दिव्या

त्यागेन कर्मणां स्वस्मिन्निषिद्धकरणेन च आज्ञाति क्रमशः पतन्मूलबंधोपपातकम् ३१ विहितैव तु यावृत्तिविशुद्धपरिवारके विशुद्धे ब्रह्म
लोपरे प्रीत्या सा भक्तिरुच्यते ३० श्रुतिस्मृतीतिहासाधे दिव्या र्वागमवित्तोरैः ब्रह्मसत्त्वपदैर्मनैः सन्निबंधैः सपुक्तिभिः ३२ नाथस्य रूपविभक्त
पशुपकर्मणां कीर्तनेन व्यापनं चिताभशब्दलिखुवाद्दरः ३१ स्तनिनतिः परिकामैः प्रीतिरात्मनि वेदनम् ३२ पशुपच्छेदरतिः समिपपरिवतनम् ४
दिव्या र्चापतनग्रामपराश्रादिसंयदा निष्पन्नदंतयारामतडाकादिप्रकल्पनं ४१

आज्ञातं ब्रह्मसुखोद्भूततवाइलत्रपमिति प्रसिद्धाः सहितालक्ष्मीतंत्रादयश्च दिव्या गमवित्तुराः आर्वागमवित्तुराश्च विमुखात्तवर्तिता अपि संहिता ब्रह्मस
पदैः अथातो ब्रह्मजिज्ञासेत्याख्यानादुक्तिः शब्दादित्यतः तत्र संयकल्पैः सन्निबंधैः सद्भिः प्रणीतैः सपुक्तिमित्यप्यतत्त्वप्रवृत्तिभिः सत्त्वमयैः साधनैः ३२ ना
थस्य शेषितो भगवतः रूपभेदस्वरूपगुणाकर्मणां विग्रहविभक्तिस्वरूपगुणचैकानां चिंता विमर्शनमित्यन्वयः कीर्तनमुच्चारणं व्यापनं परस्मै प्रतिदानं चित्तान
संधातव्यत्वे च वितारेषु ३३ स्तुतिः स्तोत्रं नतिः साष्टागादिरूपः प्रणामः परिक्रमः प्रदक्षिणं प्रीतिः सुत्यादिजनितः संतोषः प्रेमवाच्यात्मनि वेदनं आत्मसमे
धीनां प्रवृत्तारः नैवेद्यसमर्पणं शिष्यरतिः भगवद्भुक्तो मितात्मादिपुरतिः समीपवर्तनं अर्वावितारविहाय गंतुं मशक्तं वा तत्समीपदेशं वसेचरणं ४ दिव्या र्चापत

नमिस्तत्रापि भगवत् चोदयति कस्य न ज्ञेयम् ५४

भा. सं.
५५

विष्णोः रित्यादिक वा विष्णोः आरव्यपा भगवन्नाच्चेतनाच्चेतनात्मनाच्चेतनरूपाणां चेतनसंज्ञायां विष्णुसंज्ञायां आरव्यपापरां
 कुशः परकल इत्यादिक श्रीरंगवेंकटादिरुक्तिगिरित्यादिक वा व्यपदेशे येनानि सतां लक्षणा निबिदु रित्यर्थः ५१ (प्रथमेन लक्षणां नि
 रूपितत्वात् नद्वारो तद्विरुद्धास्तद्विरुद्धाधारो न के कपी मोद संपत्तिना श्रीत्याह सक्षणा मिति अपचारेण साधारणेन अन्यलक्षणां देवता
 तरचिह्नानां भगवत्क्षणाधारो के कपी योद संपत्तिना शः अन्या लक्षणाधारो मोद इति विवेकः एवमुभयात्र वादव्यम ५२ अथ सत्त्वदा
 र्थकचनपूर्वकं सत्संबा प्रयं पतिचतुर्देशभिः पश्युरिति पलुः शेषिताः सर्वात्मनेति नेषु सत्सु भक्तिमयी सर्वात्मना पराया उत्कृष्टा यो वृत्तिः सा परमात्म

विष्णोस्तसंज्ञायां वाचेतनात्मना आरव्यपा व्यपदेशे लक्षणा निसेतां विदुः ५१ लक्षणा मच चारेण विरुद्धाणां च धारणात् के कपी मोद
 संपत्तिनेत्येति मोहश्च जायते ५२ पसुर्जनमपी वृत्तिविष्णोः प्रियमिहोच्यते ये सति तत्र निरतास्ते षे त इति कीर्तिताः ५३ सर्वात्मना दिवा वृत्ति
 स्तेषु भक्तिमयी परा सा भक्तिः परमाकाष्टा वृत्ते च परमात्मनि ५४ आचार्यवैदित्ववत्मा वृत्तिवत्सु तवत्त्ववत्सु रूढत्वा मीवत्संते दु
 स्त्वा राजवत् ५५ अत्रैव सत्सोत्थानं प्रत्युत्थानं सुदूरतः दर्शनानुभवः प्रीतिः प्रणिपत्य निवेदनं ५६ नीचैः संश्लेषणं हस्तदानं मार्गप्रदर्श
 नम् पश्चात्पार्श्वपुरोयानं जपलोकाभिभाषणम् ५७ गुरोपप्रपन्नं चातर्देशाक्रमणमासनम् यादवनेजनं चार्थोपसारास्वाजादिव ५८ निभक्ते इति

18

अपराकाष्टा सत्सु भक्तिः पराकाष्टा सत्सु वृत्तिः परमात्मनि वृत्तिः पराकाष्टा इत्यर्थः ५४ आचार्यवैदित्ववत्मा वृत्तिवत्सु तवत्त्ववत्सु रूढत्वा मीवत्संते दु
 पारशी वृत्तिः नारशी सत्सु कर्तव्येत्यर्थः ५५ अत्रैव सत्सोत्थानं प्रत्युत्थानं सुदूरतः दूरादेव प्रत्युत्थानं तदाभिमुख्येन
 गमनं निवेदनं तवाहमस्मीत्यात्मनि वेदनं ५६ नीचैः संश्लेषणं अहंकाराभावाद्योक्तकाकोरेण संगमः हस्तदानादिकं शेषत्वाद्योक्तकमिति शेषः पश्चात्पार्श्व
 पुरोयानं शेषत्वयोक्तकं कीदृशमित्यपेक्षायामहं जपलोकाभिभाषणमिति तदर्थं पुरोयानं शेषत्वयोक्तकमिति भावः गुरोपप्रपन्नं स्वगुरुज्ञायां चातर्देशाक्रमणं

सात्त्विकसंज्ञायां विष्णोस्तसंज्ञायां वाचेतनात्मना आरव्यपा व्यपदेशे लक्षणा निसेतां विदुः ५१ लक्षणा मच चारेण विरुद्धाणां च धारणात् के कपी मोद
 संपत्तिनेत्येति मोहश्च जायते ५२ पसुर्जनमपी वृत्तिविष्णोः प्रियमिहोच्यते ये सति तत्र निरतास्ते षे त इति कीर्तिताः ५३ सर्वात्मना दिवा वृत्ति
 स्तेषु भक्तिमयी परा सा भक्तिः परमाकाष्टा वृत्ते च परमात्मनि ५४ आचार्यवैदित्ववत्मा वृत्तिवत्सु तवत्त्ववत्सु रूढत्वा मीवत्संते दु
 स्त्वा राजवत् ५५ अत्रैव सत्सोत्थानं प्रत्युत्थानं सुदूरतः दर्शनानुभवः प्रीतिः प्रणिपत्य निवेदनं ५६ नीचैः संश्लेषणं हस्तदानं मार्गप्रदर्श
 नम् पश्चात्पार्श्वपुरोयानं जपलोकाभिभाषणम् ५७ गुरोपप्रपन्नं चातर्देशाक्रमणमासनम् यादवनेजनं चार्थोपसारास्वाजादिव ५८ निभक्ते इति

राम
५५

स्थापनं विग्रहप्रतिष्ठापनं चर्चनं निस्काराधनं पात्रापकोत्तवादिषु भगवतो ग्रामप्रदक्षिणादिरूपाप्रस्थातासनयोग्यानामासनमासनयोग्यानां
चोपकरणानामिति शेषः प्रसाधनमसंकारः संस्क्रियामात्मिण्यादिवादकरणादिरूपः संस्कारः निर्गलितासंगानिर्गलितेतत्संगसविवयसंघान
स्यतरोः स्कंधगारवादिषु यस्यतरोः ४६ नानास्तराण्युष्यादाः सस्तेवनरुहत्कालः इति वृत्ताख्यतरोः ४७ अथ तपारूपितानो लक्ष्मणां प्रबलतपारूपि
स्य सस्तेवनस्य च प्रपंचपवनमपि कारोक्तिश्च येति लक्ष्मण्युष्यं सस्तेवनं फलमित्यन्वयः ४८ अथ तपश्चतुष्टोक्ताप्रपंचपतिगात्रेषु भुजद्वय
लादशिरोरुदयेषु वाकोर्ललादेशिरसि हृदये चाप्रजन्मनामिसि प्रागुक्तत्वात्तुलसीदिव्यचूर्णकंतुलसीहरिद्राचूर्णततोदिव्यचरारिद्रं सहेम

स्थापनाचनया किंदिमंगलानां प्रवर्तनम् स्थापनाशनयोग्यानां पात्रोपकरणस्य च ४२ स्नानप्रधानहविषः शर्पितः पुरकस्य नम्र संग्रा
ममृगयात्रासजीवोपकरणस्य च ४३ दिव्यानां मानुषानां च सेवकानां वृषवृष्यकश्च अन्येषां चैव भोजनानि तनोचेतनात्मनां ४४ भूमिष्या
दनं रक्षणे च सत्क्रियोपनृपादि च भक्त्या च नियताः सांगाः स्वयमारधनक्रियाः ४५ इत्येतत्सकलं कांडं स्कंधगारवादलाकुरं देवतोत्तरभक्ति
स्तुतिरासौ स्यमहाशक्तिः ४६ अथ पुष्पफलं चास्पलक्ष्मसस्तेवनतथा फलोप्यने विना पुष्पैः फले वा तु कुतः स्तकः ४७ अतस्तै भगवदिव्याप
धेगात्रेषु लां छनम् सततं च हृदि सेवोद्भूतमस्मोर्द्वयं दुः ४८ यमबीजमयीमातुलसीदिव्यचूर्णकं पवित्रचापकोपीनयति स्म ताचमेव
ला ४९ पंचा पुष्पाक्रता र्ष्यादिलक्षणाभरणादिकम् वेद्यध्यानलगाः शौचपंदत हस्तं पुवाशसां ५० तुलसीदलं त्रेधा धारयेच्चूर्णं ललाटे मस्त ।

केतयेति प्रागुक्तत्वात्तुलसीदिव्यचूर्णकं पवित्रमिति न कोपीजविशेषां किंतु भगवता पवित्रोपरणात्सर्वेष्टतपदकार्यसादितं तु निर्मितमला
दिशेषपरं यतिस्मृताव्यासने स्पृता मेखला कटिबंसूत्रं ४९ पंचा पुष्पैः चापुष्पस्तल्लक्षणां च जलक्षणं ता र्ष्यादिभक्षणं चाभरणं यतथा कं लक्षणां
दक्षिणपरः पञ्चापुधादिचिकित्ताभरणाधारणमित्यर्थः आभरणादिकमित्यत्रादिशब्देन प्रसीयादिग्रहणं वेद्यध्यातुस्तरा इति अतिशयापमानातिस्मृत्तवत्त्वा
दिधारणादिकमुत्तरावेष्टतपास्मृतिप्रतिषिद्धं तस्मिन्नेव हस्तौ शौचपंदत हस्तं ५० नानावर्णमिति च त्रैलोक्ये व्याप्युक्तशब्दः शुद्धिपरः पुंशो देः पुंशत्वेन
नानावर्णमिति वैकल्पेति तदिदं पुदिदं व्यादि ५१

भा. सं.
५६

तेन विनैव प्रसिद्धेन सर्वाभिन्नाधयेत्तु धीरित्यनेन न विरोधः असनिर्भराः भक्तिपरिवृतिताः स्वयंप्रयोजनभूता इति बोधलस्ये रसपूर्णदिदं स
तां विषयेष्वप्यप्याराः असत्संगीश्वरा तस्य लताशका इत्याह सता निवित्यत्र स्वकारो भिन्नः क्रमः असत्संगीदेव सार्थः ६० अथ तज्ज्ञानम
लसंज्ञानस्य क्रियाचारं बंधनः भक्तिप्रकांडविस्तरो वैराग्यरसपेशः तदतिवैराग्यपरावेनोक्तं दृष्ट्या दिविरुद्धवर्जनमित्याह दोष्या मते स्यो रिई
शितुर्भगवतः रास्यमेवा मतरस्तस्य स्वरूपस्य सर्वस्वत्वात् तस्मादेतौ अस्य तवेरस्येन विरुद्धं बुनितरो वैरस्येन विरुद्धानां दृष्टि विरिता चारभक्ति
लक्ष्यसत्ते वा विरुद्धानां हानंसा गो वैराग्यमुचाते राग्यदस्य फल इत्युक्ते वैराग्यदृष्ट्या दिविरुद्धवर्जनमित्यर्थः ६१ श्रुतिपंचरात्रमन्वादिस्मृतिसा

स्ताश्चान्याश्च विविधा वृत्तयोरसनिर्भराः विष्णुभक्तेषु वृत्त्यातरो हि फलसंपदः ६२ सता माचौर्यसुरवा नाम पचागः पृथग्विधाः असृता
मिषसंसर्गाः समलफलनाशनः ६३ दास्य मतरसाखा दुतर्था इत्यं समीशितुः वैरस्येते विरुद्धानां हानं वैराग्यमुच्यते ६४ श्रुतिभिः पंचरात्रे
रास्मृतिभिरुत्परीक्षां दर्शितान्यर्थतत्त्वानि न हि संक्षिप्य विदुः ६५ ब्रह्मरुद्रमुरादे वा विविधाश्च महर्षयः मनुष्यानागमक्षाश्च सिद्धि वि
षाधरास्तथा ७ तत्कार्येपि पत्यर्थं शासनाच्च जगत्यते रजस्तमो मिमंसा जगुः शास्त्रात्पने कशः ७१

१९

विरुद्धवर्जनमित्याह श्रुतिभिरित्यामः पंचदशभिस्त्रोक्तेः श्रुतिशब्देन वेदार्थस्मरणमलतया इति हासपुराणयोदयिसंग्रहः तत्त्वदर्शिनो स्मृतिभिरित्य
नेन रजस्तमो मलवृत्तिः तत्तत्कार्येपि पत्यर्थं असुरमोहनादिका ये सिद्ध्यंशास्त्रादिकारयेत्यादिकं स्मारितं विपरीतार्थतत्त्वानि विपरीतान्यर्थतत्त्वानि विषेण
मिति बहुव्रीहिः सिद्धं नानाफलानि प्राप्तिशीघ्रभावीनि नानाविधानि फलानि येषां तानि अपवर्गक्याविति मोक्षप्रक्षाववं मोक्षे कथामात्रमेव न मो
क्षइति भावः मोहना निमोहनेन विपरीतकराणि अदुतानि पाषाणभेदनाद्यदुतकार्यकारत्वदात्राश्वपकथावत्वादाश्चतुतत्वमपरेषां ब्रह्मरुद्रादि

राम
५६

भा० सं.
५७

वदर्शननिवृत्त्या इति वा तच्चाचक्रतिः मियते हृदयग्रंथि छिद्यंते सर्वशंयाः क्षीयंते चास्य कर्माणि तस्मिन् रूढे परावरेति दर्शनं च प्रत्यक्षम् ।
मानाकारो ध्वजस्मृतिः सत्त्वशुद्धो ध्वजस्मृतिः स्मृतिना मे सर्वत्रेयानां विप्रमोक्ष इति ग्रंथिभेदेन स्पष्टवानुस्मृतिः कार्यरूपतया चैव प्रतिपा
दनात् सर्वस्यामेव श्रुतेः च समानाकारं दर्शनं मवविधायित इति वाच्यम् अतिशयाभावप्रसंगान्न दर्शनस्य स्मृतिपदेनोपचारेपि शब्दत्वमेव लभ्येत
दर्शनं स्मृतेरुपचारेत् विशदतमत्वं तस्यालभ्यत इत्यस्यैवोपपन्नत्वादिति एतस्मादपि व्याख्यानात् भगवत्कटाक्षनिवृत्त्यापि विशित्यारव्यानमेव सा

तस्यानादेरविद्यायाः स्वरूपस्यानिरूपतां हरेरालोकनां तायास्तस्याच्छान्यनिवर्तनीः ८० फलानां चान्यतः प्राप्तिश्चित्तानिः श्रेयस्य च हरेर्बैकर्म्य
संप्राप्तिरित्यतिरिक्ता मत्तत्त्वधीः ८१ विशेषेणान्नयेषु हेतुद्विधौ तामतिः इत्यादयो बहुविधामहापायाकु रूढयः ८२ हरेः प्रियतमं ज्ञानं सं
तो ज्ञानधनात्मतः तं धेवचापवाराणां काष्ठाज्ञानविपर्ययः ८३ ज्ञानस्य कर्मण्युत्तिष्ठते ज्ञानमकर्मणा प्रवृत्त्या प्रतिबिम्बे बुद्धानकर्मचनश्च
स्ति ८४ अचिन्ताचविनिर्द्वयमतिपूर्ववर्जनं विहिताणां सुधर्माणां सर्वस्वात्मावधारणं ८५ स्वरूपस्य विनाशाय रुचिनिर्घेषुकर्मसु विषये
षु च सर्वेषु लौल्यं विषमधुस्य ८६ विष्णोः विशेषाद्यत्तस्यैव मुख्यं प्रतिपत्तिषु प्रतिवेचापचारेषु सर्वमात्मविनाशनं ८७ धीयः अन्यथा प्रप

२०

दनासंग्रहात् उपासनेन प्रपदेन न वा यथाधिकारमनुष्ठितेन श्रीतो भगवान् संसारसागराविभूतिसंकल्पयेत्यस्य चेतनस्येति हि वेद्योतसिद्धंतः तथाचो
क्तं वेदाताचार्यैः यथा होमादभिरन्यासनप्रतिभेभिः समाराधितः फलं देहि नामिति हि संप्रदायस्थितिः श्रुतिस्मृतिगुरुभक्तिभिर्नैवतिमिराधाधिन इति हरेरालो
कनंचात्रमोक्षविद्यामीतिसंकल्पः तस्या अविद्यायाः श्रान्यनिवृत्तयधी भगवत्कटाक्षमिन्ननिवृत्त्यल्लवुधिः ८८ फलानां निः श्रेयस्य मोक्षस्य च अन्यतमगवोदि
तिरिक्तात् प्राप्तौ चिन्तालाभबुधिः भगवदतिरिक्तः कर्मफलानां मोक्षस्य च प्राप्तेति बुद्धिरित्यर्थः अन्यथा सकाशात् अपि चेतनानां न वा देवतांतर्कयामितया वपैतैरा
धितः स एव भगवान् ततद्वेदितानि प्रपद्यति ८९

राम०
५७

व्यतिरेकानां तत्तन्मात्रानुसारिणां हेतुगर्भश्राव्यतादिमत्तानुसारिणां धर्मवादल्लोपेताः धर्मवादस्य बहुलं कमदं तेनोपिताः धर्मवादव्याजेन
 मोहनायार्थं प्रवृत्ता इत्यर्थः ७३ हरेरालोकहीनानां जायमाने दशापां भगवत्कटाक्षरहितानामपरेषां पंचविंशतारः सन्ति ते च बगोरेन ज्ञानविज्ञा
 नोभवंति पश्यतोत्यन्वयः पश्यतेत्यस्य सप्तमं यविस्तारवगहिनः ते विज्ञुतज्ञाना एव वर्तन्ते ते भवन्ति रयि सा भाव्यं तु शक्यं तेन मपावत्तव्यमसीति
 भावः पौरुषेयत्ववित्तनं पुरुषप्राणीतत्वमसिक्तलेक्ये सनेन पंचरात्रे कदे शेष्य प्रामाण्यं नास्तीत्युक्तं भद्रपराशरधोदेः पंचरात्रं सर्वत्रैव प्रमाणं त
 दिदमवगतं पंचमीदेव देवादि सितं ज्ञांतरसत्त्वधीयाश्रुपतादितं त्रसाम्यवुद्धिः ७५ समतावुद्धिद्वयाच्च्युतसाम्यवुद्धिः ७६ तस्याच्युतसाम्यवुद्धिः

विपरीतार्थतत्त्वानि क्षुद्रानां फलानि च अथ वर्गकथा वंति मोहनाय प्रवृत्तानि च ७२ अपरेषां अपि पुनस्तत्तन्मात्रानुसारिणां धर्मवादल्लो
 पेताये च सुश्रुं च विस्तारः ७३ हरेरालोकहीनानां जायमाना विक्लिप्यतः तेषु ते च बगोरेन भवंति सानविमुखाः ७४ एतां सोपनिषदां पौ
 रुषेयत्ववित्तनं पंचरात्रे च सकले ज्ञांतरसत्त्वधीः ७५ ब्रह्मज्ञानं चैव मुक्तानां नित्यानां च तत्त्वज्ञानं अच्युतादन्वशेषत्वात् शोकाचसप्त
 ताधमः ७६ तस्य चान्ये शितव्यसुवुद्धिर्विश्वापद्यत्कधीः विभक्तिगुणरूपादि विशेषविरहधमः ७७ अन्यतो जगदुत्पत्तिस्थितिप्रलयक
 तनस्य विज्ञानां चैव सर्वं नित्यादेः कर्मरक्षणार्थाः ७८ ज्ञानभूतं कसत्सत्त्वात्तत्त्वानां चैव चित्तनं विरुद्धानां च सर्वेषां मपायत्वा विमर्शने ७९
 तस्य बुद्धिः अन्यशेषत्ववुद्धिः विश्वस्याप्यद्यत्कवुद्धिः ७७ अन्यतो जगदुत्पत्तिस्थितिप्रलयचिंतनं जगत्तोभवादुत्पत्तितादित्तिंतनमित्यर्थः योगानां
 कर्मयोगभक्तियोगानां नित्यादेशि यत्रादिशब्देन नैमित्तिककाम्ययोगादृशां ७८ ज्ञाने रद्विभक्तौ चैव प्रज्ञानभूतं कसत्सत्त्वात्तत्त्वानां च त
 त्वशब्देन महदादीनि तत्त्वानि विवसितानि विरुद्धानां रद्विभक्तिलक्ष्मसत्त्वा विरुद्धानां ७९ हरेरालोकानां तायाः भगवत्कटाक्षे कनिवृत्त्यायाः भग

व्यतिरेकानां तत्तन्मात्रानुसारिणां हेतुगर्भप्राप्तिपतादिमत्तानुसारिणां धर्मवादसंबन्धलोपेताः धर्मवादसंबन्धलं कमदं तेनोपिताः धर्मवादव्याजेन
 मोहनापार्थप्रवृत्ता इत्यर्थः ७३ हरेरालोकहीनानां जायमाने दशापां भगवत्कटाक्षरहितानामपरेषां पंचबन्धविस्ताराः सन्ति ते च बगोहेन ज्ञानविज्ञा
 नोभवंति पश्यतोत्यन्वयः पश्यतेत्यस्य सप्तमं यविस्तारावगमिनः ते विष्णुतत्तानां बन्धवर्जते ते भवन्ति रयि साधात्कतुं शक्यं तेन मपावत्तव्यमस्तीति
 भावः पौरुषेयत्ववितनं पुरुषप्राणीतत्वमसिक्तलेख्ये सनेन पंचरात्रकदेशेप्यप्रामाण्यं नास्तीत्युक्तं भवपराशरधोदेः पंचरात्रं सर्वत्रैव प्रमाणं त
 दिदमवगतं पंचमीदेवदेवादिसिद्धिं तत्रांतरसत्त्वधीयाद्युपतादितं त्रसाम्यवुद्धिः ७४ समतावुद्धिबद्धाद्युतसाम्यवुद्धिः ७५ तस्याच्युतसाम्यवुद्धिः ७६

विपरीतार्थतत्त्वानि क्षुद्रानां फलानि च अयवर्गकथावन्ति मोहनाप्युक्तानि च ७२ अपरेषां मयि पुनस्तत्तन्मात्रानुसारिणां धर्मवादसंबन्धलो
 पेताये च स्युर्ग्रन्थविस्तारः ७३ हरेरालोकहीनानां जायमाना विक्लिप्यरूपतः तेषु देववगोहेन भवंति सानविमुखाः ७४ तानां सोपनिषदां पौ
 रुषेयत्ववितनं पंचरात्रे च सकले तत्रांतरसत्त्वधीः ७५ ब्रह्मज्ञानं चैव मुक्तानां नित्यानां च तत्त्वानां अच्युतादप्यशेषत्वात् शोकाचसम
 ताभ्रमः ७६ तस्य चान्ये शितव्यत्सु बुद्धिर्विश्वापद्यत्कधीः विभक्तिगुणरूपादि विशेषविरहभ्रमः ७७ अन्यतो जगदुत्पत्तिस्थितिप्रलयकालं
 तन्मयि विज्ञानां चैव सर्वं नित्यादेः कर्मरक्षणार्थाः ७८ ज्ञानभूतं कसत्सत्त्वात् तत्त्वानां चैव वितनं विरुद्धानां च सर्वेषां मपायत्वा विमर्शने ७९

तस्य बुद्धिः अन्यशेषत्वबुद्धिः विश्वस्याप्यत्कबुद्धिः ७७ अन्यतो जगदुत्पत्तिस्थितिप्रलयवितनं जगत्तोभवावदुत्पत्तितादिवितनमित्यर्थः योगानां
 कर्मयोगभक्तियोगानां नित्यादेशि सत्रादिशब्देन नैमित्तिककामयोगग्रहणं ७८ ज्ञाने रूढिर्ब्रह्मकोलं प्रज्ञानं भूतं कसत्सत्त्वात् तत्त्वानां च त
 त्वशब्देन महदादीनि तत्त्वानि विवक्षितानि विरुद्धानां रूढिर्भक्तिलक्ष्मसत्त्वात् विरुद्धानां ७९ हरेरालोकानां तायाः भगवत्कटाक्षे कनिष्ठत्वाभावात्

१३

भारत का जल
सिंताप. ५८